בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 54066-11-15 שמעון נ' וינקלר ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת: **אנג'לה ג'וי שמעון**

נגד

הנתבעים: **1.פרץ וינקלר**
2.אילן אורלי, עו"ד
3.אילן אורלי ושות', משרד עורכי דין

פסק דין

לפני בימ"ש תביעה כספית בגין עשיית עושר ולא במשפט ועילה נזיקית בסך של 1,052,275 ₪ שהגישה התובעת נגד בכיר בקבוצת תאגידים בשליטתה ועורך דין אליו העביר הבכיר, לטענתה, כספים מחשבונה, ללא הסכמתה.

כתב תביעה

1. התובעת טענה בכתב התביעה כי ממועד פטירת בעלה המנוח סמי שמעון ז"ל (להלן: "**המנוח**"), היא בעלת השליטה בקבוצת יכין חק"ל (להלן: "**הקבוצה**"), יחד עם עיזבון המנוח, שמניותיו מוחזקות על ידי מנהל העיזבון. התובעת טענה כי הנתבע 1, (להלן: "**פרץ**") ששימש כנושא משרה ואיש הכספים הבכיר בהנהלת הקבוצה, חתם ללא אישורה על הוראה להעביר סכום התביעה מחשבונה לחשבונו של הנתבע 3 (להלן: "**אילן**"). התובעת ביקשה לחייב הנתבעים ביחד ולחוד להשיב לה סכום התביעה.

כתב הגנה מטעם פרץ

2. פרץ טען בכתב הגנתו כי התביעה הוגשה נגדו משיקולים זרים. לגופה של התביעה טען כי הוא התבקש על ידי התובעת בעקבות סיכום בין התובעת ובין אילן לחתום על הוראה להעברת סכום התביעה לאילן.

כתב הגנה מטעם אילן וחברה בבעלותו

3. אילן וחברה בבעלותו טענו בכתב הגנתם שהתביעה הוגשה בשיהוי רב וכי התובעת השמיטה בחוסר תום לב המשך התכתובת שצורפה לכתב התביעה שממנה עולה כי אישרה התשלום.

עוד טען שהעברת התשלום הייתה כדין, בתמורה ראויה לשירותים משפטיים ענפים אשר נתן לתובעת ולחלופין, ביקש לפסוק לו שכר ראוי..

כתב תשובה

4. התובעת הגישה כתב תשובה בו הסבירה כי פנתה אל הנתבעים לפני הגשת התביעה וביקשה הבהרות, אולם הם לא ענו לה וכי אי צרוף המשך התכתובת נבע מטעות בתם לב. עוד טענה כי מהמשך התכתובת שצורפה לכתב הגנה של אילן עולה שלא אישרה התשלום נשוא התביעה.

הדיון הראשון

5. ביום 4.5.16 התקיים הדיון הראשון לפני כבוד השופט עודד מאור. בימ"ש מחק התביעה נגד החברה בבעלות אילן שכן הוא טען שאינה ישות משפטית. בימ"ש קבע לוח זמנים למיצוי הליכים מקדמיים והגשת ראיות.

ביטול מחיקת נתבעת 3

6. ביום 13.7.16 בימ"ש ביטל מחיקת נתבעת 3.

החלטה בעניין אי מיצוי הליכים מקדמיים

7. ביום 23.2.17 מותב זה נתן החלטה בבקשה של התובעת שהוגשה באותו יום למחיקת כתבי הגנה עקב אי מיצוי הליכים מקדמיים. בימ"ש קבע שהבקשה הוגשה בשיהוי של 8 חודשים והזהיר הצדדים כי אם לא ימצו הליכים מקדמיים ישקול מינוי חוקר לפי **תקנה 123 לתקסד"א התשמ"ד – 1984.**

הדיון השני

8. ביום 19.3.17 התקיים הדיון השני, הפעם לפני מותב זה. מכיוון שהצדדים טענו שהיקף המחלוקות הדיוניות אינו מצדיק מינוי חוקר, בימ"ש נתן להם הזדמנות אחרונה למיצוי הליכים מקדמיים.

הדיון השלישי

9. ביום 25.4.17 התקיים הדיון השלישי. בימ"ש סיים הדיון בבקשות המקדמיות. הוטל חיסיון על סכום שכר הטרחה ששילמה התובעת למשרד יגאל ארנון. בימ"ש נתן צו להגשת ראיות.

הגשת ראיות

10. התובעת הגישה ראיותיה, לאחר שקיבלה ארכה ולאחר שהגישה תחילה תצהיר התובעת כאשר אינו מאומת כדין, ביום 12.6.17. הנתבעים הגישו ראיותיהם, לאחר שקיבלו ארכה, ביום 4.9.17.

הדיון הרביעי

11. ביום 25.9.17 התקיים הדיון הרביעי. התובעת עמדה על זכותה להגיש תצהיר תשובה בהתאם להחלטה שנתן המותב הקודם. בימ"ש קבע דיון נוסף, לאחר מועד הגשת תצהיר התשובה.

הגשת תצהיר תשובה

12. ביום 25.12.17 התובעת הגישה תצהיר תשובה.

הדיון החמישי

13. ביום 2.1.18 התקיים הדיון החמישי. לנוכח הגשת בקשה להוספת מסמכים, בקשה לסילוק על הסף ובקשה למחיקת סעיפים מתצהיר התשובה, על ידי אילן, יום לפני הדיון, בימ"ש קבע דיון נוסף לצורך דיון בבקשה לאחר הגשת תשובה לבקשה ותגובה לתשובה.

הדיון השישי

14. ביום 21.2.18 התקיים הדיון השישי. לאחר דיון בבקשות, בימ"ש קבע מספר דיונים לצורך שמיעת הראיות.

הדיון השביעי

15. ביום 17.6.18 התקיים הדיון השביעי. מטעם התובעת נחקר עו"ד רייכר ולאחר מכן החלה חקירת התובעת.

הדיון השמיני

16. ביום 18.6.18 התקיים הדיון השמיני. נמשכה חקירת התובעת ובסיומה הודיעה "**אלו עדי**".

הדיון התשיעי

17. ביום 19.6.18 התקיים הדיון התשיעי. עו"ד בר נתן נחקר על ידי אילן בחקירה ראשית ולאחר מכן בחקירה נגדית ופרץ נחקר על ידי התובעת.

החלטה בבקשה של אילן להגשת חוו"ד מומחה לשכר ראוי

18. ביום 23.7.18 בימ"ש החליט בבקשה של אילן להגיש חוו"ד של מומחה לשכר ראוי. בימ"ש קבע כי לנוכח השיהוי בהגשת הבקשה, הוא לא מקבל הבקשה, אך ימנה מומחה מטעמו.

הוראה על הכנת חוו"ד לשכר ראוי

19. בימ"ש הציע תחילה לעו"ד זלמנוביץ להגיש הצעה להכנת חוו"ד מטעם בימ"ש, אולם לנוכח התנגדות התובעת ביטל ההחלטה וביקש ביום 5.10.18 מעו"ד פני גיל להגיש הצעה. ביום 1.11.18 לאחר דיון בעמדות הצדדים לגבי בקשת עו"ד פני גיל לקביעת שכרו, בימ"ש אישר הבקשה והורה לצדדים להפקיד השכר בקופת בימ"ש. לאחר שהצדדים הפקידו השכר, בימ"ש הורה ביום 18.11.18 לעו"ד פני גיל להכין חוו"ד.

הדיון העשירי

20. ביום 20.12.18 התקיים הדיון העשירי. מכיוון שבימ"ש דחה הבקשה של התובעת לעכב הליכים עד מתן החלטה בבר"ע שהגישה על ההחלטה למנות מומחה מטעם בימ"ש, נחקר אילן ובתום חקירתו הודיע "**אלו עדיי**".

המומחה מטעם בימ"ש הגיש חוו"ד

21. ביום 18.3.19 המומחה הגיש חוו"ד.

הדיון האחד עשר

22. ביום 11.4.19 התקיים הדיון האחד עשר. בימ"ש תאם עם הצדדים מועד לחקירת המומחה.

הדיון השניים עשר

23. ביום 25.9.19 התקיים הדיון השניים עשר בו החלה חקירת המומחה מטעם בימ"ש.

הדיון השלושה עשר

24. ביום 14.11.19 נמשכה חקירת המומחה מטעם בימ"ש. בתום הדיון בימ"ש הורה על הגשת סיכומים.

הגשת סיכומים

25. התובעת הגישה סיכומיה ביום 16.2.20. הנתבעים הגישו סיכומיהם, לאחר שקיבלו מספר ארכות ביום 25.5.20. ביום 4.6.20 בימ"ש נתן הודעת שקיפות וקבע מועד אחרון להגשת עמדות הצדדים, ככל שמצאו לנכון.

דיון והכרעה

26. על בימ"ש לקבוע אם התובעת הסכימה לשלם לאילן סכום התובענה ואם לא, האם זכאי לקבל שכר ראוי וכמה.

גרסת התובעת

27. התובעת טענה בכתב התביעה שפרץ שימש כנושא משרה ואיש הכספים הבכיר בהנהלת הקבוצה. לאחר פטירת המנוח שימש כאחד מאנשי אמונה של התובעת. בתחילת שנת 2014 סיים עבודתו בקבוצה ובהמשך אותה שנה נקט הליכים משפטיים בארץ ובאנגליה שבסיסם טענתו לפיה הוא זכאי למניות בחברת פלסידו שהינה הבעלים של הקבוצה (להלן: "**מניות פרץ**").

פרץ חתם ללא אישור התובעת על הוראה להעביר סכום בסך של $250,000 מחשבונה של התובעת לחשבונו של אילן.

אילן הודיע לתובעת, במענה לבקשות הבהרה שנשלחו אליו, שההעברה הנ"ל היוותה תמורה בגין שירותים משפטיים שלדבריו ניתנו לתובעת על ידי אילן.

אילן שימש, בין היתר, כנאמן של חברת Silkwood אשר הייתה בעלת זכויות ביאכטה אשר נושאת את שמה של התובעת Angel of joy (להלן: "**היאכטה**") עד למכירת היאכטה בשנת 2015. מתוקף תפקיד זה העבירה התובעת מעת לעת כספים לצורך תשלום הוצאות ההחזקה והשימוש ביאכטה לחשבון נאמנות על שם אילן בבנק ברקליס.

בתכתובת דואר מקוון מיום 25.7.2011, ביקש פרץ מהתובעת אישור להעברת כספים בעניין היאכטה (כ- $123,000). באותה תכתובת כתב פרץ כי אילן הזכיר לו שקיים כלפיו חוב ישן בסך של $250,000. פרץ לא פירט כיצד נוצר החוב הנטען.

במענה לבקשת פרץ השיבה לו התובעת כי הוא רשאי להעביר את הכספים הדרושים עבור היאכטה. על אף האמור, חתם פרץ על שתי הוראות להעברת כספים.

בכתב תשובה לכתבי הטענות שהגישו הנתבעים, התובעת טענה כי הנתבעים לא הציגו מסמכים נדרשים כגון קבלה או חשבונית והסכם שכר טרחה ולא תוכן השירות המשפטי

בגינו שולמה התמורה לשיטתם. כמו כן טענה שהמשך התכתובת בין התובעת ובין פרץ לא צורפה עקב טעות בתם לב. התובעת טענה כי בניגוד לטענת הנתבעים, המשך התכתובת תומך דווקא בעמדתה כי לא אישרה לשלם לאילן, מעבר לשירותים בגין היאכטה.

התובעת דחתה הטענה כי הגישה תביעתה כמשקל נגד לתביעה שהגיש נגדה פרץ וכן הטענה לשיהוי בהגשת התביעה. כמו כן דחתה הטענה לעניין תוקף נישואיה עם המנוח.

בסיכומיה, התובעת חזרה על טענותיה וטענה כי הנתבעים לא נתנו מענה הולם לטענה כי שלחו יד בכספה וטענה כי אין לבימ"ש סמכות לפסוק שכר ראוי וכי אין לקבל ממצאי המומחה מטעם בימ"ש.

גרסת פרץ

28. פרץ טען בכתב ההגנה שהתביעה נועדה להשיג שתי מטרות:

1. איום עליו על מנת לזנוח את תביעתו נגד התובעת ובתה באנגליה.
2. להתנער מהשירותים המשפטיים שהעניק אילן לתובעת, זאת על מנת שהתובעת תוכל לטעון בתביעה באנגליה כי הפעולות בקשר עם פרץ נעשו ללא ייעוץ משפטי.

פרץ טען שהתובעת קיבלה לבקשתה, שירותים משפטיים שונים מאילן. בהתאם לסיכום בינה ובין אילן, שכרו עמד על סך של $250,000. בעקבות זאת נתבקש פרץ על ידי התובעת לחתום על הוראה להעברת סכום זה לאילן. עוד טען ששכר הטרחה ששולם לאילן לא היה חריג בהשוואה לשכר ששילמה התובעת ליועצים משפטיים אחרים.

פרץ טען בסיכומיו כי שימש בין היתר כ"**שותף**" של המנוח והרחיב בעניין המחלוקת לגבי העברת מניות פלסידו שתלויה ועומדת לפני ערכאה אחרת. פרץ טען שתחילה התובעת נעזרה באילן כדי לקדם העברת המניות ולאחר מכן כדי שישכנע פרץ לא לעמוד על דרישתו בטרם תשיג הסכמה עם מנהל העיזבון דאז. פרץ טען כי אילן שימש כעורך דין של התובעת, כאשר לעיתים, פרץ משמש ידה הארוכה של התובעת וכי מהראיות עולה כי חלק מהייעוץ שנתן אילן לתובעת אינו נוגע לפרץ, כגון המחלוקת עם משרד כספי ותביעת האחים. לעניין העברת התשלום לאילן, פרץ טען שהתובעת "**לא הורתה**" לו "**שלא לשלם**" ולאחר מכן טען שהיא נתנה "**האישור הגורף הכפול**" לביצוע התשלום. פרץ טען שעל התובעת היה להעמיד עדים כדי להוכיח שלא הייתה מודעת לביצוע התשלום לאחר

מכן. פרץ טען שהתביעה הוגשה בחודש נובמבר בשנת 2015 כי בחודש אוקטובר, אילן חתם על תצהיר בו תמך בעמת פרץ בעניין העברת המניות. פרץ טען להשתק מכוח מצג ושיהוי. כמו כן, תרם לאשם תורם של התובעת.

גרסת אילן

29. אילן טען בכתב הגנה שהגיש עם החברה בבעלותו, כי התביעה הוגשה (תוך שיהוי אדיר, ארבע וחצי שנים לאחר ביצוע התשלום) בחוסר תום לב ובניסיון ברור להטעות את בית המשפט בכך שהיא מסתמכת כביכול על תכתובת דואר מקוון של התובעת אל פרץ אשר צורפה כנספח 1 לכתב התביעה, אלא שדווקא תכתובת זו, היא ששומטת את הקרקע מתחת לתביעה שכן התובעת בחרה במרמה ובחוסר תום לב של ממש, לצרף רק חלק מאותה תכתובת בעוד היא משמיטה במתכוון את החלק החשוב שלה, אשר נכתב באותה דקה ממחשבה.

אילן טען שזו התנהגות העולה כדי ניסיון הטעיה, מרמה וזיוף תכתובת הדואר המקוון כך שתראה כאילו לא אישרה התובעת את התשלום שבוצע מחשבונה. מהתכתובת עולה בבירור כי התובעת אישרה לפרץ בצורה ברורה ושאינה משתמעת לשתי פנים, לשלם את הסכום המדויק ששולם. עוד טען שהעברת התשלום הייתה כדין, בתמורה ראויה לשירותים משפטיים ענפים אשר ניתנו לתובעת על ידי הנתבעים וכאמור אושרה במפורש ע"י התובעת.

בסיכומיו, אילן והחברה בבעלות טענו, כי אין לקבל לנוכח הראיות שהוגשו גרסת התובעת לפיה לא נתן לה שירותים משפטיים וסקרו בהרחבה תוכן 13 הקלסרים שהגיש אילן המתעדים לטענתו העבודה המשפטית עבור התובעת. גם אילן טען שעל התובעת היה להעיד עובדיה על כך שלא אישרה התשלום בדיעבד וכי מסמכי הנהלת החשבונות הנוגעים לאותה תקופה לא אותרו. זאת, בנימוק ש"**הנטל תמיד הוא על התובעת**" וכי העדים הם עובדיה של התובעת. אילן טען שיש אישור בקצרנות בכתב ידה של התובעת לגבי תשלום שכרו ש"**מוסתר ומוכמן**" על ידי התובעת. אילן הרחיב בסוגיה הנוגעת לאופן בו פרץ ניהל ענייני המיסוי של הקבוצה וטען שזו גרסה כבושה וכי בזמן אמת, התובעת הורתה לפרץ ולמשרד רואי החשבון שטיפל בקבוצה, לא לשתף פעולה עם רשויות המס. אילן התמקד במכתבו של עו"ד רייכר בו אישר כי אילן ייצג התובעת "**בענייינים שונים, לרבות ענייני העיזבון**". אילן הסביר שנתן הייעוץ המשפטי לתובעת באמצעות פרץ. אילן הסביר מדוע לתובעת היה עניין לשמור על מעורבותו כ"**סוד כמוס**". אילן טען בעניין

העדר הסכם שכר טרחה בכתב כי "**תביעה זו אינה תביעת עורך דין לתשלום שכר טרחה**" ושב ועמד על גרסתו לפיה התובעת הסכימה לשלם לו סכום התובענה בראשית שנת 2011. למרות האמור לעיל, טען לאחר מכן, בסיכומיו כי ביקש שכר ראוי בכתב הגנתו.

האם התובעת אישרה התשלום לאילן ?

30. כאמור לעיל, על בימ"ש להכריע תחילה האם התובעת אישרה העברת סכום התובענה לאילן, כטענת פרץ ואילן.

הרקע לביצוע התשלום

31. התובעת הינה אלמנתו של המנוח. החל מחודש מאי 2009 מנהלת מאבקים משפטיים מול גורמים שונים על השליטה בקבוצה ועל בעלות בעיזבון שאין חולק כי שוויו מסתכם בהיקף של מאות מיליוני דולרים (ראה סעיף 6 לסיכומי התובעת).

היחסים בין התובעת ובין פרץ

32. פרץ היה מאנשי האמון של המנוח ואיש הכספים הבכיר של הקבוצה. גם התובעת העריכה אותו ולעניין זה ראו טענתה שהמליצה למנוח למנות את פרץ כמנהל הקבוצה, ככל שיבצר מהמנוח לנהל הקבוצה.

33. התובעת אישרה שלאחר מות המנוח זיהתה בפרץ, מבכירי הקבוצה, ובאילן, עורך דין שטיפל בהחזקת היאכטה בה עשתה שימוש, בני ברית וחברים קרובים וסמכה עליהם. ראיה לאמון הרב של התובעת בפרץ היא העובדה שהוא היה מיופה כח גם בחשבון הבנק של התובעת.

היחסים בין התובעת ובין אילן

34. אילן החזיק בנאמנות מניות החברה שהייתה בעלת היאכטה שנשאה את שמה של התובעת. זכות השימוש ביאכטה הייתה של התובעת. אילן טיפל בביצוע התשלומים השוטפים שנדרשו בגין היאכטה. התובעת טענה שאילן נהג לשלוח אליה או לפרץ באופן שוטף חשבונות לתשלום הוצאות היאכטה ושכר טרחתו בגין הנאמנות על היאכטה והטיפול בה.

35. בימ"ש התרשם במהלך שמיעת הראיות שהתובעת בילתה ביאכטה הנושאת שמה לא מעט ונהגה לארח על סיפונה חברים ומכאן גם התפתח קשר קרוב בינה ובין אילן שטיפל ביאכטה הקרובה לליבה.

36. המחלוקת בין השניים לעניין מהות הקשר ביניהם היא כלהלן: לשיטת התובעת, מעבר לטיפול ביאכטה, אילן היה חבר ואוזן קשבת בלבד למידע אודות סכסוכים שהיו בינה ובין מנהל העיזבון, בשעה שהיא מיוצגת בהליכים המשפטיים בשירותים משפטיים "**על ידי משרדי עורכי דין שונים וידועים**". לשיטת אילן, הוא היה עורך דין הסתרים ולעיתים הגלוי של התובעת ושימש כ"**מפקח על**" מטעמה על עורכי דין רבים שהעסיקה התובעת לצרכים שונים.

היחסים בין פרץ ובין אילן

37. אילן הצהיר שהתובעת גרמה לחיזוק הקשר בינו ובין פרץ, לאחר מות המנוח בשנת 2009. ב"כ התובעת טען בחקירת פרץ בעמוד 58 ש"**פתאום הפכו את ההיכרות ביניהם למשהו מאוד דליל, ערפל. אני רוצה להראות לאדוני שההיכרות הזאת לא רק חלקית ולא בן בנו של חלקית, אלא היכרות הדוקה מאוד מהרבה שנים, הוא ייצג אותו בהרבה מקומות, בהרבה שנים. הוא מזכיר של חברות שלו.**"

38. בעמוד 60 פרץ עומת עם העובדה שהקשר בינו ובין אילן מעוגן במסמכים משנת 2008 וכי באותה עת אילן הצהיר שמכיר ומעניק שירותים משפטיים לפרץ **כעשר שנים**. פרץ השיב בעמוד 62 שהשירותים המשפטיים היו למנוח ולא לו.

39. גם אילן נחקר בעניין הצהרתו בשנת 2008 בעמוד 335 ומשורה 8 הסביר שמדובר בסטנסיל:

"**הסתירה היא שנתתי שירותים משפטיים לסמי במשך הרבה שנים, במסגרת סמי עבד מולי פרץ ולכן נתתי שירותים משפטיים באמצעות פרץ, או לפרץ ואני מכיר את פרץ ממתן השירותים המשפטיים שלי במשך X שנים, זו המשמעות של המסמך, זה לאו דווקא שנתתי לו אישית שירותים, אלא שאני יכול להגיד שבמשך X שנים אני מכיר אותו במסגרת שירותים משפטיים ולכן אני אומר שהוא בסדר, הוא לא עבריין, הרעיון בנושא של הלבנת הון ופשע מאורגן, זאת אומרת שהוא לא פשע מאורגן ולא סחר, וזה סטנסיל מובנה**"

40. פרץ טען שאילן החליף את גרומבך כמזכיר חברת ארזל שנמצאת בבעלות פרץ בשנת 2014 וכי קודם לכן לא היה מעורב בחברה זו. פרץ עומת בעמוד 65 עם פניה של אילן בשנת 2010 בקשר לתשלום לחברת ארזל ועל כך ענה בשורה 12: "**לא, תשלום. תשלום זה לא עניין של,**".

41. פרץ עומת בעמוד 86 עם **ת/פרץ 1 עד 3** מכתבים משנת 2011 בעניין דרישת מנהל העיזבון אל פרץ לקבל מסמכים, עליהם מופיע כתב ידו של אילן. פרץ אישר כי כתב ידו של אילן הן תשובות אילן על גבי המכתבים של המנהל שנשלחו אל המנהל בפקס.

42. בעמוד 377 התובעת העידה שלראשונה פגשה אילן כאשר פרץ ביקש ממנה להגיע עמו למשרדו של אילן לצורך רישום מניות פלסידו על שמו של פרץ ושם הבינה כי אילן פועל למען פרץ.

43. גם על פי התנהלות אילן לאחר הקרע בין התובעת ובין פרץ בשנת 2014, עולה שאילן חש מחויבות רבה לפרץ, לטענתו, מטעמים מוסריים. אילן מסייע לפרץ בגלוי במאבק על המניות, כאשר הוא מודע לכך שהוא נקלע לניגוד עניינים עם חובת האמונים שלו לתובעת שהוא טוען כי היא הייתה לקוחה משמעותית שלו. התובעת טענה בסיכומיה כי אילן ופרץ נהגו בעת שמיעת התובענה כ"**שותפים**" ובימ"ש מקבל טענה זו ואף יביא זאת בחשבון בעת הדיון בהוצאות. אילן מכנה עצמו בסיכומיו כ"**יריב**" של התובעת שהיא מנסה להשחיר פניו.

44. בימ"ש קובע כי פרץ ואילן ניסו להמעיט ממהות ועוצמת הקשר ביניהם שלפי הצהרת אילן נמשך כעשר שנים לפני מותו של המנוח וכי לא התובעת יצרה כביכול הקשר ביניהם.

פרץ רואה עצמו כשותף של התובעת בבעלות בקבוצה

45. התובעת העידה כי הופתעה לשמוע מפרץ, סמוך לאחר פטירת המנוח בחודש מאי 2009, כי המנוח החליט להעביר לפרץ 12.5 % ממניות חברת פלסידו. למרות האמור לעיל, אישרה כי האמינה למידע ופעלה להעברת המניות לפרץ. כמו כן, אישרה כי העברת המניות, שירתה גם עניינה להשיג שליטה בקבוצה על ידי חבירה בינה כבעלת חמישים אחוז מהמניות בקבוצה ופרץ כבעל מניות נוספות, ביחס למנהל העיזבון. זאת מכיוון שאם מניות פרץ נגרעות מהעיזבון, לה ולפרץ יש רוב במניות הקבוצה.

46. מכאן שפרץ ואילן רואים בפרץ **שותף של התובעת** ופרץ אף טען בסיכומיו שהיה שותף של המנוח.

עד שנת 2010 חשבונות התובעת היו חסומים

47. אילן טען כי עד שנת 2010 חשבונות התובעת היו חסומים. התובעת עומתה בעמוד 364 עם הטענה שעד חודש יולי 2010, בטרם קיבלה כספים מהעיזבון, לא הייתה לה אפשרות לשלם לעורכי דינה ועל כך ענתה שאינה מאשרת טענה זו, אך אישרה כי אין באפשרותה להציג תשלומים לעורכי דין לפני אותו מועד. בסופו של יום, התובעת אישרה בסיכומיה כי קיבלה כספים בחודש יולי 2010.

48. סוגית חסימת החשבונות פועלת בסופו של יום לחובת אילן. אילן טוען כי סיכם תשלום שכרו בתחילת שנת 2011. אם הגיע לו שכר עבור פועלו הרב לטענתו מחודש מאי 2009, מצופה היה שיסכם שכרו זמן רב לפני חסימת החשבונות על יסוד הבנה שהשכר ישולם לאחר שחרור החסימה. אולם, הסיכום מושג לשיטת אילן כחצי שנה לאחר שחרור החסימה.

אילן ופרץ טוענים כי אילן ביקש שכר מהתובעת עבור טיפולו במאבק על העיזבון

49. אילן ופרץ טענו שאילן ביקש מהתובעת לשלם לו שכרו בגין מאמציו במאבק על העיזבון וכי התובעת "**מרחה אותו**". לאחר ששוחררה חסימת חשבונות התובעת, אילן טען כי סבר שאין יותר מקום כי ימתין לקבלת השכר המגיע לו.

50. בעמוד 262 משורה 3 אילן העיד לגבי השגת סיכום עם התובעת לגבי תשלום ביניים:

"ת: לא היה כסף זמין, עד איפה שהוא לדעתי קיץ 2010 או סוף 2010, אני לא זוכר בדיוק מתי, תאריכים מדויקים שהשתחרר חלק מהכסף מגולדמן זקס בעקבות מלחמות גדולות שהיו ואז גם באתי ואמרתי, או.קיי, עכשיו כבר יש כסף, מה קורה איתי? והיא אמרה, כן, כן, נדבר, אנג'לה מרחה הרבה מאוד את נושא שכר הטרחה, לא רק איתי עם כולם, ואחר כך בשנת, בתחילת 2011 אמרתי, הגיע הזמן לשלם גם לי משהו, דרך אגב, גם ליאכטה,

ש: רגע, זה התשובה?

ת: רגע, אני אומר, אני מנסה להגיד, גם ליאכטה היא לא שילמה לי,

כב' השופט: רגע שנייה, אדוני, זה מתפזר יותר מידי,

ש: זה מה ששאלתי,

כב' השופט: אדוני, אז משפט אחרון שמסביר בצורה הטובה ביותר את הביטוי שכר ביניים.

ת: אמרנו, שלא היה וויכוח שמגיע לי שכר טרחה, דיברנו כמה מגיע, הצעתי, שלמי 250,000 דולר בינתיים על החשבון, בהמשך נעשה חשבון נראה מה עוד מגיע, מה מגיע, נעשה חשבון סופי, לקח כמה פעמים, זה המשמעות של חשבון ביניים."

51. בעמוד 270 אילן ענה לשאלה מתי סוכם על תשלום חשבון ביניים וענה בשורה 22:

"ת: אמרתי, בתחילת 2011 אני לא זוכר תאריך מדויק."

52. כאמור לעיל, מצופה היה שיושג סיכום, זמן רב לפני תחילת שנת 2011. אם אכן התובעת מרחה אילן זמן כה רב, מצופה היה שיהיה תיעוד בתכתובות הרבות לפניות ול"**מריחה**".

אין תיעוד עד ליום 25.7.11 לטענת אילן כי ביקש שכר וכי התובעת הסכימה לשלם לו שכר

53. על אף שאילן הגיש 13 קלסרים של מסמכים ותכתובות, אין ולו **אזכור אחד** לבקשתו לשכר בעל פה או בכתב מהתובעת, לרבות תיאור השגת ההסכם כביכול על תשלום חשבון ביניים, עד יום 25.7.11, דהיינו, המועד בו פרץ פונה בעניין זה אל התובעת.

54. התובעת הכחישה הטענה כי הסכימה לשלם לאילן שכר בענייני העיזבון, להבדיל משירותיו עבור היאכטה. לטענת התובעת, כתבי ההגנה נעדרים פרטים ומסמכים טריוויאליים לביסוס גרסת הנתבעים שכן לא הוצג הסכם שכר טרחה, גם לא חשבונית או קבלה כלשהן ותיעוד בדבר מסירתם, אף לא צוין מתי נערך אותו "**סיכום**" עלום (ומוכחש), היכן כביכול נערך, וכיוצא בכך פרטים חיוניים לביסוס טענה לקיומו של הסכם בעל-פה.

55. חקירת אילן מלמדת שטענות התובעת לגבי הקשיים בגרסה לגבי סיכום בעל פה, לרבות לגבי העדר פרוט תנאי הסיכום הנוגע לסכום לא מבוטל, לא קיבלו מענה הולם.

56. בעמוד 272 אילן נשאל מדוע בתצהיר עליו חתם בשנת 2014 הצהיר שהתשלום הינו עד אמצע 2011 שעה שטען במקביל שהתשלום היה בגין שירותיו עד תחילת 2011, ועל כך ענה בעמוד 272 משורה 24:

"שניהם נכונים מכיוון שאני אומר תחילת 2011 אני לא מדבר על 01 בינואר 2011, אני מדבר על החודשים הראשונים, ינואר, פברואר, מרץ ומיד זה לא בהכרח יוני, זה איפה שהוא לקראת, ביטוי אנגלי שמתייחס למשהו באמצע השנה, זה לא בדיוק ליוני."

57. בעמוד 278 משורה 2 אילן ענה לשאלה מדוע לא פנה ישירות לתובעת לצורך מימוש ה"**סיכום**" עמה, אלא פנה אליה דרך פרץ:

"ת: אני עורך דין שנלחם כארי עבור לקוחותיי, אבל כשזה מגיע אלי אני תמיד מרגיש לא נוח, ואני אף פעם, אני תמיד עדין בעניין הזה, להבדיל ממה שאני עושה בבית משפט עבור לקוח.

ש: ואי אפשר להוציא את המייל בעדינות?

ת: דיברתי איתה, לא צריך ניירת, דיברתי איתה, כמעט פעם בשבוע היא הייתה אצלי, דיברנו על זה הרבה מאוד פעמים, רק מה, אנג'לה כמו הרבה לקוחות אחרים, אבל אנג'לה מאוד כזאת, מושכים, כן, כן, כן, כן, בסדר, בסדר, בסדר, היא אף פעם לא אמרה לי לא. אלא, כן, כן, ברור, ברור, כמו וזהו, ככה זה התנהל עד שקיבלתי בסוף,"

58. בימ"ש מוכן לקבל עמדת אילן שהוא אכן ביקש בעל פה שכר מהתובעת, מעבר לשכר עבור הטיפול ביאכטה שביקש וקיבל, אך טענה זו רק מחזקת עמדת התובעת כי לא הסכימה לשלם לו שכר, מעבר לשירותיו עבור היאכטה. זאת, מכיוון שעלה מהראיות שהובאו על ידי אילן לצורך הצדקת תשלום שכר ראוי כי התובעת והוא **הרבו להתכתב ביניהם.** לכן, הגרסה לפיה דווקא בסוגיה רגישה זו, הם לא מתכתבים, אינה תואמת ההתנהלות ביניהם. לא זו אף זו, הסוגיה אינה מופיעה כלל בהתכתבות ענפה אף רבה יותר בינו ובין פרץ שהוגשה, אף היא.

59. נוסף לכך, התברר שאילן מעלה גרסאות שונות לגבי תנאי הסיכום, כגון עד איזה מועד התובעת הסכימה כביכול לשלם עבור שירותיו.

60. קושי נוסף בגרסת אילן נובע מכך שלא הייתה מחלוקת שהתובעת ראתה באילן עורך דינה לעניין טיפול ביאכטה. בעניין זה אילן העביר **דרישות תשלום בכתב** בעצמו, או באמצעות פרץ, בסכומים נמוכים יחסית, **והסכמות הצדדים מתועדות בכתב**. עובדה זו מחזקת עמדת התובעת כי לא הסכימה לשלם לאילן שכר מעבר לטיפולו ביאכטה, ולבטח לא סוכם הסכום שפרץ העביר לאילן מחשבונה של התובעת.

61. בעמוד 281 הוצגה לפני אילן טבלת אקסאל (נספח 20 לתצהיר התשובה של התובעת) לגבי חיוב בגין היאכטה והוא נשאל אם יש הבדל בין האופן שבו מחייב בגין היאכטה ובין נושאים אחרים. אילן ענה בשורה 18 שאין הבדל.

אילן לא ידע להסביר כיצד זוכר סיכומים לגבי חיובי שכר בעל פה בלבד עם לקוחותיו

62. לא רק שהתברר שאילן מחייב בכתב לקוחות, גם גרסתו לגבי סיכומים בעל פה בלבד, עוררה קשיים. בעמוד 282 אילן נשאל כיצד זוכר החיובים אם לא מעגן אותם בכתב ועל כך ענה משורה 9:

"**אני לא שוכח שאני מסכם את שכר הטרחה שלי, אני זוכר את זה עד היום, וזה אני לא שוכח, אני אומר את הסיכום, אני לא נוהג להעלות התחייבתם, סיכמנו שתעבירי לי כדי שאחר כך אני יוכל לתבוע ויהיה לי אסמכתא והלקוח יאשר או לא יאשר, אני לא זקוק לזה, לא קרה לי מעולם ויכוחים על הנושא הזה.**"

63. התשובה לפיה אילן מסתפק בזכירה בעל פה של תנאי התקשרויותיו החוזיות עם לקוחותיו אינה הגיונית ובימ"ש דוחה אותה. לא זו אף זו, בסיכומיו, אילן בא בטרוניה על כך שהתובעת מלינה על כך שלא זכר עבור איזה תקופה שולם לו שכרו. בימ"ש קובע כי הגרסה לגבי הסכמים המעוגנים בזיכרונו בלבד, נולדה לצורך מתן הסבר כביכול לאופן בו אין כל תיעוד בכתב להסכם שנכרת כביכול עם התובעת. הגרסה אמורה לשרת אותו בעניין העדר התיעוד, אך מקשה עליו כאשר התברר שאינו זוכר פרטי ההסכמים.

טענת אילן שפרץ היה נוכח כאשר סוכם תשלום שכרו

64. אילן ביקש מפרץ בעמוד 184 לאשר שהוא נכח כאשר סוכם תשלום שכרו:

"**עו"ד אורלי: אני מבקש שתאשר לי בבקשה שנושא שכר הטרחה שלי אני ביקשתי מהתובעת מספר פעמים, חלק היה בנוכחותך ואתה נכחת שאני מבקש ממנה שכר טרחה ומדברים על איך לשלם לי את שכר הטרחה.**

ת. נכון.

ש. ואני רוצה שתאשר לי, אם אתה זוכר, שמה שסיכמנו זה שהיא תשלם לי תשלום על חשבון ולאחר מכן נעשה התחשבנות כוללת."

ובהמשך:

"**עו"ד אורלי: שיאשר לי שסיכמתי עם התובעת שהתשלום של ה-250 אלף דולר יהיה תשלום על חשבון ולא תשלום סופי ואחר כך נדבר על הסכום הסופי שיגיע.**

ת. כן, ככה סוכם."

65. פרץ אינו רק עובד בקבוצה. מצד אחד הוא רואה עצמו כשותף של התובעת ונושא עיניו למימוש השותפות ומצד שני הוא נאמן לעניין משיכת כספים מחשבונה של התובעת. הוא מעביר כספים לאילן ששירת את עניינו האישי של פרץ להעברת המניות אליו. מכאן שפרץ היה נגוע בניגוד עניינים עת העביר התשלום לאילן. מכאן גם שיש להתייחס בזהירות רבה ל"**אישור**" פרץ של גרסת אילן על סיכום בעל פה.

66. כמו כן, לפרץ יש עניין ברור בתוצאות ההליך שכן אם תתקבל תביעת התובעת, הוא עלול להיות מחויב ביחד ולחוד עם אילן בתשלום סכום התובענה.

לפרץ לא היה חשבון מפורט של שכר טרחה בגין הדרישה

67. גם לפרץ לא היו מסמכים שמבססים התשלום לאילן. בעמוד 130 פרץ ענה לשאלה הכיצד לא היה ברשותו חשבון שכר טרחה מפורט "**כמו החשבונות שהיית מקבל מכל מיני עורכי דין, בקשה, מכתב פשוט, מכתב**" ועל כך ענה בעמוד 131:

"**ת. התשובה היא כיוון שהיו שיחות ופגישות כבר בעבר בנוכחותי שבו אילן הזכיר לה את הנושא של ה-250 אלף דולר, הנושא של החשבון עצמו כבר היה לא רלוונטי כיוון שבסופו של דבר הוסכם מספר פעמים והוא נדחה ועוד נדחה. זה לא היה תפקידי לבקש, היא מאשרת, נא לשלם.**"

68. פרץ אישר שלא ביקש דרישת תשלום בכתב לפני שפנה אל התובעת וביצע התשלום:

"**ת. אני מסביר היינו בשיחות וכבר הדברים סוכמו, החשבון יוגש. אני לא פוחד.**

ש. חשבון יוגש אחרי שהכסף ישולם? חשבון, דרישת תשלום אחרי שהכסף ישולם?

ת. הדרישת תשלום כבר הייתה.

ש. דרישת תשלום בכתב אתה יכול להראות לנו?

ת. לא, לא הייתה לי דרישת תשלום בכתב.

ש. אבל על זה מדברים עכשיו, על דרישת תשלום בכתב. מייל, פתק, משהו ידידותי. משהו. לא ביקשת.

ת. לא ביקשתי."

69. פרץ נשאל לגבי טענתו בכתב ההגנה כי סוכם בין התובעת ובין אילן על כך שתשלם לו סכום התובענה עבור שירותיו עד "**אותו מועד**" ונשאל מה "**אותו מועד**" ועל כך ענה בעמוד 133 בשורה 24:

"**ת. המועד היה להערכתי משהו כמו תחילת 2011, סוף 2001.**"

70. תשובות פרץ אינן הולמות מעמדו המקצועי וניסיונו כרואה חשבון ואיש כספים בכיר בקבוצה וכמי שחב בנאמנות כלפי התובעת לגבי משיכות כספים מחשבונה.

פרץ טוען שיש להוסיף מע"מ

71. קושי נוסף לגבי הגרסה לסיכום בין אילן ובין התובעת עולה עקב טענת פרץ שהסכום לא כלל מע"מ. בעמוד 135 פרץ טען שיש להוסיף מע"מ לתשלום לאחר הגשת חשבונית:

"עו"ד חורף: זאת אומרת הסיכום היה לשלם לעו"ד אורלי 250 אלף דולר פלוס מע"מ.

ת. נכון, ברגע שהוא יגיש חשבונית.

ש. מה ברגע שהוא יגיש חשבונית? לא הבנתי.

ת. המע"מ ישולם עם הגשת החשבונית."

72. גרסה זו מוסיפה קושי שכן קודם לכן פרץ העיד בעמוד 131 שבחשבונה הפרטי של התובעת לא היו התקזזויות מע"מ ומכאן שהסיכום הינו על תשלום סך של 290,000 דולר. לעניין המע"מ חשיבות רבה, לנוכח תוכן ההתכתבות בין פרץ ובין התובעת בה ידון בימ"ש בהמשך.

לא היה סיכום בין התובעת ובין אילן לגבי תשלום שכרו עובר ליום 25.7.11

73. מכאן שלא רק שעדות פרץ מעלה קושי לנוכח ניגוד העניינים בו היה מצוי בעת העברת הכספים לאילן ועניינו הברור לחלץ עצמו מסיכון לשאת בתשלום סכום התובענה, עדותו רק חיזקה את סימני השאלה לגבי גרסה על סיכום **בעל פה בלבד** במועד לא ידוע על תשלום סכום עתק, שיש להוסיף לו כביכול רכיב מע"מ, כאשר תנאי הסיכום אינם נהירים אף לאילן ופרץ. לנוכח האמור לעיל, בימ"ש קובע כי התובעת לא הסכימה לשלם לאילן סך של 250,000 דולר, או 290,000 דולר, עבור טיפול בענייני העיזבון עובר ליום 25.7.11.

ההתכתבות מיום 25.7.11

74. לאחר שבימ"ש קבע כי לא נכרת חוזה בעל פה או בכתב לגבי תשלום הסך של 250,000 דולר, או 290,000 דולר, לאילן עד יום 25.7.11, על בימ"ש לבדוק טענת פרץ ואילן כי התובעת אישרה בכתב התשלום לאילן בתכתובת מיום 25.7.11.

75. עקב חשיבות הדברים להלן ציטוט חילופי הדברים ביום 25.7.11 מהנספח שצרפה התובעת לכתב התביעה.

76. סמוך לשעה 11 בבקר פרץ כותב לתובעת כי בעקבות שיחה שקיים עם שי רייכר (בא כוחה של התובעת) ואילן בקשר ליאכטה והנאמנות שמחזיקה ביאכטה, "**עלינו**" להעביר לאילן הסכומים שלהלן:

77. פרץ מונה סכומים שונים ביורו לחוד ובדולר של ארה"ב לחוד, לרבות שכר טרחת עורך דין לאילן בגין "**הטיפול בדברים**" בסך של 3,000 דולר של ארה"ב.

78. בהמשך המכתב, פרץ כותב לתובעת כי אילן הזכיר לו חוב שכר טרחה בסך של 250,000 דולר של ארה"ב ש"**אנו חייבים לו זמן רב**" וכי אילן ביקש לשלם לו החוב או לכתוב לו ש"**נשלם לו בהקדם**".

"Ilan reminded me about his fees, 250,000 USD, we owe from a long time ago, and asked that if we can transfer the money or at least send him an e-mail that we will pay it in the near future"

79. כאן המקום לציין שהדרישה של אילן למכתב שיעגן קיום החוב, סותרת גרסה קודמת של אילן בה דן בימ"ש קודם לכן לפיה הסיכומים נערכים עם הלקוחות בעניין שכרו של אילן **בעל פה בלבד**. כמו כן, פרץ, לגרסתו, לפיה יש להוסיף סך של 40,000 דולר בגין מע"מ, **משמיט** מהפניה אל התובעת **מידע חשוב** לפיו התשלום יסתכם בסופו של יום **בארבעים אלף דולר נוספים** של ארה"ב לצורך תשלום מע"מ.

80. כאמור לעיל, תוכן הפניה בדבר "**חוב מלפני זמן רב**" גם סותר גרסת פרץ **בעת מתן עדותו** לפיה התשלום היה עבור תקופה שמסתיימת בתחילת שנת 2011. כרו"ח מצופה מפרץ להבחין בין חיוב ובין חוב. חוב נוצר בחלוף המועד שבו סוכם כי יש לשלם חיוב. אם המועד לתשלום סוכם בתחילת שנת 2011 ברור שלא חלף זמן רב כביכול מאז נוצר החוב.

81. בפיסקה השלישית פרץ מבקש הנחיות לגבי מייק בעניין היאכטה, שאינן נוגעות למחלוקת כאן.

82. לבסוף פרץ מבקש לאשר לו ביצוע התשלומים במכתב.

83. לפי הנספח שצורף לכתב התביעה, בשעה 14:22 התובעת עונה כלהלן:
"**פרץ היקר נא בצע התשלומים הנוגעים ליאכטה, מיטב** (כנראה קיצור של ברכה –**ע.ה.**), **אנג'לה**".

84. העובדה שהתובעת מצאה לנכון לכתוב שהיא מאשרת תשלומים "**הנוגעים ליאכטה**" הגבילה את הרשאת פרץ לבצע תשלומים הנוגעים ליאכטה בלבד. מצופה מפרץ כרואה חשבון ומי שמכיר היטב תפקידו של אילן כעורך דין שמטפל ביאכטה, להבין זאת היטב.

85. כאמור לעיל, לכתב ההגנה אילן צרף המשך התכתובת שלא נכלל בנספח שצורף לכתב התביעה וטען שהוא מוכיח צדקת טענותיו.

86. מהמשך ההתכתבות עולה שהתשובה הקודמת של התובעת לא נשלחה בשעה 14:22 לפי השעון בו נמצא פרץ שכן פרץ עונה לתשובת התובעת בשעה 12:07 ומונה את הסכומים שישלם, תוך שהוא כולל בסכום שאמור להיות משולם בדולרים של ארה"ב את הסך של 250,000 דולר של ארה"ב. פרץ שואל את התובעת לגבי תשובתה להנחיות שביקש לגבי מייק.

87. התובעת עונה לפרץ שוב בשעה 14:22 "**פרץ, נא שלם את סכום ההוצאות של היאכטה**".

88. **מכאן שהתובעת לא שינתה עמדתה, ועמדה על דעתה שיש לשלם סכומים הנוגעים ליאכטה.**

89. בעמוד 303 התובעת נשאלה כיצד לא שמה לב שהסכום לתשלום לאילן גדל פי שלושה ועל כך ענתה:

"No, at the time as I said I was very busy on board, I looked at this, I said pay for the yacht, he sent me back, I didn't even to be honest with you, I didn't even look at the sums, I just only very vaguely, I didn't go into the amounts, I just repeated pay the total expenses of the yacht, and I was sure that he would understand that."

90. התובעת העידה בעמוד 359 כי לא הייתה לה כל טענה בעניין התשלום בעניין היאכטה:

A: Whatever was payment for the yacht I had no problem with. It makes sense.

91. אילן טען בכתב ההגנה כי מהתוספת עולה שהתובעת אישרה באופן ברור ושלא משתמע לשתי פנים את התשלום בסך של 250,000 דולר של ארה"ב.

92. אולם, מכיוון שאילן לא טען שהשכר שביקש נוגע ליאכטה, ברור גם מהתשובה הנוספת של התובעת שהיא לא אישרה תשלום שאינו נוגע ליאכטה.

93. עולה שהתובעת לא טרחה לקרוא בעיון את המכתב הנוסף של פרץ שכלל בפירוט סכום התשלום גם את השכר לאילן, על אף שגם במכתב הקודם של התובעת היא לא אישרה תשלומים שאינם נוגעים ליאכטה. מכאן שאם פרץ ידע שהסכום הנוסף שמבקש אילן אינו נוגע ליאכטה, הוא הפר חובת האמונים באופן שבו הכניס בפנייתו הנוספת התשלום לפרוט התשלומים ולאחר מכן משך הסכום הנוסף מחשבון התובעת.

94. בעמוד 121 משורה 8 פרץ ענה לשאלה מדוע חתם על התשלום:

"ת. שהיא בעצם אומרת אדוני, תשלם את כל מה שמופיע פה במסגרת, אני מזכיר שאדון אילן אורלי היה נחשב לאנג'ל אוף ג'וי.
כב' השופט: בדיוק.
ת. זהו.
כב' השופט: אז איך זה קשור ל-250 אלף דולר?
ת. כי ה-250 אלף דולר מופיע באותו מייל."

95. בהמשך ניסה שוב להסביר התנהלותו:

"כב' השופט: רגע, אז אתה אומר לי שאתה טוען שה-250 אלף דולר זה קשור ליאכטה?
ת. נכון. זה קשור לשם של היאכטה.
כב' השופט: זאת אומרת התביעה של המיליון שקל היא בגין שירותים,
ת. לא, לא.
כב' השופט: שעו"ד אורלי נתן עבור היאכטה?
ת. לא, היא לא. בגלל שאילן אורלי היה בעצם נחשב מה שנקרא, היא הייתה נותנת כינויים לכל אדם, אילן אורלי היה נחשב כאנג'ל אוף ג'וי.
עו"ד חורף: ככה אתה הבנת את הדברים שהיא אומרת שהיא מאשרת את כל המכתב שלך?

ת. בוודאי. אבל כדי שלא יהיה ספק שלחתי לה מייל נוסף,"

96. פרץ ניסה לטעון שהתשובה הנוספת מחזקת טענתו כי התובעת אישרה התשלום לאילן:

"ת. ואז היא עונה לי בשורה האחרונה של ה,

"Dear Peretz, Please pay the total expenses for the Yacht."

זאת אומרת כולל מה שביקש מייק.

כב' השופט: כן.

ת. זהו.

כב' השופט: ומזה אתה מבין שהיא אישרה 250 אלף דולר שלא קשורים ליאכטה?

ת. בהחלט, כי זה היה יחד באותו מייל."

97. מכאן שפרץ ניסה תחילה להטעות בימ"ש, אך לבסוף נאלץ לאשר שידע שהתשלום בסך של 250,000 דולר אינו עבור הטיפול ביאכטה. לכן, בימ"ש קובע שאסור היה לפרץ לכלול בפניה הנוספת את הסכום לפרוט התשלום ולבטח לא למשוך לאחר מכן הסכום מחשבון התובעת שכן אישרה בשתי תשובותיה, לשלם בעניין היאכטה. מכאן גם שפרץ הפר חובת האמונים לתובעת כמי שמורשה להוציא כספים מחשבונה, כאשר הוא בניגוד עניינים ביחס לתשלומים לאילן, כפי שהוסבר קודם לכן.

גרסת הקוד

98. התשובה לפיה במכתב השני התובעת כביכול אישרה התשלום אינה הגיונית ואינה מתיישבת עם תוכן התכתובת ובימ"ש דחה אותה. פרץ שהיה ער לקושי שנוצר, העלה בעת הגשת תצהירו גרסה שאמורה כביכול לתת מענה לכך שהעביר כספים שאינם נוגעים ליאכטה, ללא אישור.

99. התובעת עימתה פרץ בעמוד 123 עם הסבר נוסף שהעלה **לראשונה** בסעיף 29 לתצהירו לפיו "**אתה כותב פה שבינך ובין התובעת היה קוד. היה לכם קוד. הקוד הזה נקרא הוצאות היאכטה, וזה מן קוד כזה מיוחד שאומר שכל כסף שמגיע לאילן אורלי אתם ביניכם קוראים לו הוצאות היאכטה**". פרץ אישר זאת ולא זכר אם העלה טענה זאת בכתב ההגנה.

100. כאשר נשאל מדוע היה צורך בקוד ענה בעמוד 126:

"**ת.** **התשובה היא בתוך יכין חקל היו מספר עובדים שאנג'לה לא רצתה שתדע שהיא שוכרת ומבצעת תשלומים שקשורים ליאכטה בעיקר.**" אולם באותו עמוד חזר בו מהטענה לשימוש בקוד: "**ת.** **איזה קוד? כתבנו את זה מפורשות אילן אורלי. איזה קוד?**"

101. בעמוד 129 נשאל מדוע שלח מכתב נוסף כדי להסיר ספק אם לשיטתו הבין שהתובעת עונה בהתאם לקוד ביניהם. פרץ ענה מספר תשובות וביניהן

"**ת.** **אני כותב את זה בסכומים. זה בולט לעין בצורה דרמטית.**

ש. **דרמטית. הבנתי. אוקי.**

ת. **סכום אדיר.**

ש. **טוב. אבל ה-250 אלף, הסכום הזה לא מופיע כבר במייל השני, הוא מעורבב בתוך סך הכול הסכומים, נכון?**

ת. **מה זה לא מופיע במייל השני?**

ש. **במייל השני שלך,**

כב' השופט: **במובחן. הוא מתכוון במובחן.**

עו"ד חורף: **הוא לא מופיע בנפרד יותר, זהו.**

ת. **שום דבר לא מופיע בנפרד.** "

102. בעמוד 138 פרץ נשאל מדוע כאשר התובעת פנתה אליו לאחר מספר ימים לגבי התשלום בעניין היאכטה ולא הזכירה התשלום לאילן, לא נדלקה אצלו נורה אדומה והוא שוב הפנה לטענת "**הקוד**". פרץ נשאל מדוע בהתכתבות פרטית בינו ובין התובעת יש צורך בקוד והוא ענה בשורה 11 שהתובעת הייתה "**פרנואידית**" ובעמוד 139 הסביר:

"**כן, שהיא משתמשת בו כייעוץ משפטי נוסף. אף אחד לא ידע בעצם שהוא משמש יועץ על שלה לכל מיני דברים, לנושאים אחרים, כי אחרת יתקפו אותו, כל עו"ד שהיה באיזשהו מקום.**

כב' השופט: **אני חשבתי מקודם שהסוד הוא שהיו כספים בגין היאכטה.**

ת. **כל הנושא של הפעילות האישית שלה.**

כב' השופט: **אז גם היאכטה וגם זה שאילן אורלי,**

ת. **כל הפרטים שלה. בוודאי.**

כב' השופט: **זאת אומרת כל המכתב הוא מוכמן בעצם, לא אמור להיות לידיעת אחרים?**

ת. **לידיעת העובדים.**"

103. נוסף לכל אלה, פרץ שכביכול מנהל תכתובת מוכמנת עם התובעת מכתובת הדואר המקוון שלו שאינה פרטית שכן מופיע בה השם של חברת יכין, אינו מקפיד על חשאיות בדבר מעורבות אילן, כאשר מתכתב עם אילן לגבי המאבקים המשפטיים מאותה כתובת ממש ממנה התכתב עם התובעת ב"**קוד**".

104. פרץ זנח טענת הקוד בסיכומיו וטוב שכך. בימ"ש קובע כי ריבוי ההסברים והסתירות בהם, מלמד על קלישותם ודוחה את הטענה הכבושה לפיה התובעת אישרה התשלום לפי "**הקוד**".

פנית המזכירה של התובעת אל אילן

105. טענה נוספת של פרץ ואילן להצדקת הוצאת הכספים מחשבון התובעת ללא אישור, הינה כי מזכירת התובעת ביקשה מאילן את פרטי חשבון הבנק שלו. פרץ הפנה בעמוד 132 למכתב שמזכירת התובעת שלחה לאילן:

"**ת. תשובה שהמזכירה שלה שלחה מייל מפורש לאדון אילן אורלי אנא תאמר לי לאן להעביר לך את הכסף, והגיע חשבון בצורה ברורה לאן להעביר את הכסף.**"

106. מכיוון שפרץ היה מוסמך לחייב החשבון של התובעת, אין בבדיקת פרטי חשבונו של אילן על ידי המזכירה לצורך ביצוע **הוראת פרץ** לחייב חשבון הבנק, כדי להוות אישור של התובעת לביצוע התשלום.

107. נוסף לכך, מכיוון שבימ"ש קבע כי ההתכתבות מלמדת שהתובעת לא אישרה בכתב ביצוע התשלום, היה על פרץ ואילן להוכיח כי **על אף העדר אישור בכתב**, התובעת אישרה התשלום, ולזמן הפקידה כדי שתאשר **טענת הגנה שלהם** לפיה ברור פרטי חשבון הבנק על ידי המזכירה היה בהתאם **להוראה של התובעת**, ולא של פרץ עצמו, שכאמור לעיל, היה מוסמך לחייב החשבון של התובעת. חשוב מכך, עדות הפקידה אמורה הייתה לסייע לנתבעים **להוכיח טענתם** שהתובעת הייתה ערה לתשלום הסך של 250,000 דולר לאילן.

108. פרץ ואילן ירבו בסיכומיהם להעלות הטענה שעל התובעת היה להעיד עובדיה כדי להוכיח כל רכיבי תביעתה. על התובעת היה להוכיח שפרץ הוציא סכום כסף מחשבונה לטובת אילן, ללא הסכמתה. אילן ופרץ הסבירו שהתובעת אישרה בעל פה התשלום ולאחר מכן בכתב ביום 25.7.11. אולם, בימ"ש קבע כי התכתובת אינה מוכיחה הטענה כי פרץ פעל לפי הרשאת התובעת ואף להפך. **לכן, התובעת הוכיחה כל רכיבי תביעתה**. לצורך הוכחת **טענות הגנה**, כגון, שהתובעת אישרה בדיעבד התשלום, על אילן ופרץ היה להעיד עדים. הטענה של פרץ ואילן כי העדים הינם עובדיה של התובעת אינה מעלה ואינה מורידה לעניין זה. לכל היותר, בימ"ש היה פוטר פרץ ואילן מחובת החתמת העדים על תצהיר עדות ראשית עקב היותם עובדי התובעת.

אילן לא מוציא מיד חשבונית מס

109. אם לא די בכך שבימ"ש קבע כי לא היה סיכום עם התובעת כנטען, התברר שאילן לא הוציא מיד חשבונית מס, אלא **בחלוף כשלוש שנים וחצי** ורק לאחר שהתובעת פנתה אליו בעניין התשלום. אילן אישר בעמוד 284 משורה 12 שהוא לא הוציא מיד חשבונית מס:

"**כשקיבלתי את הכסף, הכסף נכנס לחשבון הפיקדון שלי והוצאתי קבלה לפיקדון, רק ברגע שמשכתי את הכסף מהפיקדון אלי, הוצאתי חשבונית מס.**"

110. בחקירת אילן התברר (ראו למשל בעמוד 315) שלשיטתו כאשר הוא מקבל שכר טרחה מלקוח, הוא רשאי להפקיד אותו בחשבון פיקדון ולהמתין עד מועד שהוא בוחר. לטענתו, הוא מעביר מחשבון פיקדון במועד בו יבוצע סיום חשבון, ורק אז מוציא חשבונית מס.

111. עמדה זו אינה מתיישבת עם סעיף 24 **לחוק מע"מ תשל"ו-1976**, לפיה "**בשירות חל החיוב במס עם קבלת התמורה ועל הסכום שהתקבל**".

112. בעמוד 298 משורה 11 אילן נשאל מדוע הפקיד את התשלום ולא הוציא מיד חשבונית מס:

"**ש: ולא אתה ולא אני, ואפילו לא כבודו יודעים מה יהיה מחר, נכון? אין מה לעשות, אף אחד לא יודע, אז איך אתה מרשה לעצמך לדעת, אתה לא ציפית, ידעת בוודאות שאתה תעבוד עוד בעתיד, ותקבל עוד שכר טרחה בעתיד, ובינתיים הכסף בפיקדון, ואתה לא מוציא חשבונית, איך זה, איך? איך? תסביר לי את הקטע הזה,**

ת: אנחנו בעיצומן של המלחמות עם מנהל העיזבון, ברור שהתיק לא נגמר, מה זאת אומרת? התיק, אנחנו נמצאים במצב שבו מתנהל מלחמות אימים עם מנהל העיזבון, בקשות בית משפט ואני צריך לחשוב שפתאום הכל ייפסק ברגע אחד ויום אחד יהיה המפץ הגדול וזה ייגמר, ברור שהתיק הולך עוד להימשך הרבה זמן,"

וראו בעמוד 299 משורה 1:

"ש: אם המלחמות עם מנהל העיזבון היו נמשכות 10 שנים, לפעמים זה קורה,

ת: כן.

ש: אז הרבע מיליון דולר האלה היו נשארים בפיקדון 10 שנים, לפי התזה שלך,

ת: לא, אני מניח שאם זה היה נמשך 10 שנים, אז היינו עושים איזה שהוא גמר חשבון, איזה שהוא חשבון באמצע, עושים עוד פעם חשבונות איתה,"

113. גרסה זו שמתבססת כל כולה, על הציפיה לגמר התשלום, שונה מהגרסה בסעיף 27 לתצהירו של אילן שם הצהיר כי "**מן הסתם ציפיתי לשכר טרחה נוסף**", אולם הצהיר כי המתין גם ל"**תשלום מע"מ על שכר הטרחה שקיבלתי**".

114. בעמוד 304 משורה 9 אילן ענה לשאלה מדוע הוציא חשבונית המס בתחילת שנת 2015 אם לשיטתו הקרע עם התובעת היה בתחילת שנת 2014:

"עכשיו אני אסביר, לא כתבתי באותו יום שלקחתי צד, לקחתי צד ואמרתי את מה שעשיתי בינואר 2014, המשכתי לעבוד עם אנג'לה על היאכטה עד למיטב זיכרוני, למיטב זיכרוני, יוני 15, אם אני זוכר נכון, המשכתי לעבוד מול אנג'לה ומול גלן, בעלה, כשטיפלת ביאכטה. זאת אומרת שיחסיי לא נותקו בינואר 14, ואני במהלך הזמן הזה, חשבתי שיכול להיות שעוד נצליח לדבר ולהגיע לאיזה שהם הסכמות כאלה ואחרות, ניסיתי לדבר עם אנג'לה כמה פעמים, אפילו פניתי לגלן וביקשתי שיארגן לנו, שיארגן פגישה של אנג'לה גלן ואני, וזה לקח כמה חודשים טובים עד שכשהבנתי שאין יותר סיכוי לראות את ההסכם. ואז הגענו, התגלגלנו איך שהוא לקראת סוף שנת 2014, ואז משיקולי המס הוצאתי את זה ואמרתי במקום להוציא את זה ב-2014, נוציא את זה בראשון בינואר 2015, ולכן זה יצא בראשון בינואר, כדי שזה יהיה לשנת הכספים 2015, ולא 2014," הגרסה לגבי הוצאת החשבונית משיקולי מס בתחילת 2015 הופיעה לראשונה בעת מתן העדות.

115. בעמוד 307 אילן ענה משורה 2 לשאלה אם זה מקרי שהוא הוציא חשבונית רק לאחר שהתובעת דרשה הסבר לגבי התשלום:

"ת: זה לא מקרי, זה לא צירוף מקרים, זה כמו שאמרתי, במהלך שנת 2014, הבנתי שלראות יותר כסף אני לא אראה, מתחילים לחפש אותי, אף אחד לא ישלם לי יותר כסף, אמרתי זהו זה, מבחינתי נגמר, אני לא אראה יותר כסף, צריך לסגור את העניין הזה, זה הכל."

116. בעמוד 316 משורה 17 אילן ניסה לתרץ התנהלותו הבעייתית בעניין זה כלהלן:

"ת: אני מסביר, הכסף הזה, נועד, כן, אתה רוצה לקרוא לזה, איזה שהוא בטחון כזה או אחר, כן, כשהכסף אצלי ולא אצל מישהו אחר, כן, זה שהכסף אצלי אני יודע שהכסף נמצא

אצלי, גם למקרה שהנה כמו שקרה ורבתי איתה בסוף. הכסף אצלי, את החשבון אני עושה בסוף, אם הייתי זקוק לכסף קודם, יכול להיות שהייתי מוציא חשבונית,"

117. אילן טען בסיכומיו כי "**הסביר היטב**" התנהלותו בעניין הוצאת חשבונית המס וכי התובעת דרשה הסברים רק לאחר שהוציא חשבונית מס. אולם, התובעת צרפה לכתב תביעתה עותק של התכתבות עם אילן כבר מחודש ספטמבר 2014 בעניין חשבונות היאכטה. מכאן שאילן הבין מספר חודשים **לפני** שהוציא חשבונית המס שהתובעת מבקשת הסברים לגבי תשלומים שונים.

118. בימ"ש קובע כי לא מאמין לגרסה של אילן. כאמור לעיל, אילן שינה הגרסה. נוסף לכך, התנהלות אילן בעניין הוצאת חשבונית המס אינה עולה בקנה אחד עם חובתו על פי חוק, במיוחד כאשר מדובר בעורך דין, וגם אינה הגיונית בעליל. אם אילן ממתין לחשבון סופי מלקוחותיו, הוא לא יכול לכלכל עצמו שכן חלק גדול מהתקבולים עבור שכרו ממתינים כביכול שנים בחשבון פקדונות.

119. בימ"ש קובע כי אילן לא שלח חשבונית מס מיד לאחר שקיבל התשלום בחודש אוגוסט 2011 כי חשש שאם ישלח חשבונית מס, התובעת תדרוש מיד את החזרת השכר, ומתוך תקווה שעם חלוף הזמן תתקשה התובעת לגלות האופן בו פרץ והוא הוציאו מחשבונה כספים ללא הרשאתה.

פרץ לא יודע אם הסכום הוצג כהוצאה מוכרת לרשויות המס

120. בעמוד 144 פרץ אישר כי לא עקב אחר קבלת חשבונית מאילן. בעמוד 145 פרץ אישר שלא יודע אם ההוצאה הוצגה כהוצאה מוכרת של התובעת לרשויות מס הכנסה וטען שזה לא תפקידו לעקוב אחר חשבוניות. לנוכח האמון שהתובעת נתנה בפרץ שמורשה לחייב חשבונה וניסיונו המקצועי כרו"ח, ההסבר היחידי לתשובותיו הוא שהוא ידע בזמן אמת שהתובעת לא אישרה התשלום.

התשלום לאילן לא מופיע בנספח שאמור להוכיח טענת פרץ שפרט התשלומים

121. בעמוד 152 פרץ עומת עם טענתו בסעיף 34 שנספח 18 לתצהירו "**זה משהו שממחיש את מידת הפירוט של ההוצאות מחשבונה הפרטי**" של התובעת. פרץ לא מצא בנספח אזכור של התשלום נשוא התובענה. בעמוד 153 הסביר שהנספח נוגע לשנת 2013,

וכי אין לו הדיווחים של שנת 2011. מכיוון שאילן ופרץ טענו כי התובעת העלימה ראיות, עולה השאלה גם כלפי פרץ, מדוע היה בידו להציג לאחר הפסקת כהונתו דווקא מסמך שאינו מוכיח הטענה שהתובעת אישרה התשלום בדיעבד למחלוקת.

פרץ לא זכר אם עירב אילן בהתכתבות עם התובעת

122. בעמוד 140 פרץ לא זכר אם ערב אילן בהתכתבות עם התובעת בו אישרה כביכול ביצוע התשלום. טענה זו נראית על פניה לא הגיונית. כאשר התובעת עימתה אותו בעמוד 141 עם העובדה שהעביר לאילן התכתובת, לא ידע לענות מדוע לא הצהיר על כך.

הקטע המחוק

123. בעמוד 142 פרץ נשאל מה היה כתוב בקטע מחוק במכתב ששלח לאילן אליו צרף ההתכתבות עם התובעת וענה שאינו יודע. תשובה זאת אינה מקובלת וחזקה שפרץ יודע היטב מה נמחק וכי אם אותו כיתוב לא היה נמחק, היה פועל לחובת פרץ. גם בעניין זה, טענת אילן ופרץ כי התובעת העלימה ראיות, מעלה קושי, כאשר הם עצמם העלימו ראיה מרכזית.

אילן לא זכר אם שוחח על התשלום מספר שבועות לאחר קבלתו כאשר התארח ביאכטה

124. בעמוד 315 אילן טען שלא זוכר אם שוחח עם התובעת על קבלת התשלום, מספר שבועות לאחר קבלתו, כאשר התארח ביאכטה. בימ"ש לא מקבל טענת אילן שלא הייתה סיבה לצפות שיודה לתובעת, או יציין בפניה שקיבל ממנה סכום לא מבוטל וכי לא היה אמור "**לתזכר**" התובעת שעדיין לא נערך חשבון סופי, או כל התייחסות אחרת בעניין זה. בימ"ש מסיק מהתנהלות זאת שאילן ידע שהתובעת לא יודעת ששילמה לו סך של רבע מיליון דולר כשכר בעניין העיזבון.

אילן מעלה לראשונה הטענה לכריתת הסכם לתשלום חשבון ביניים של שכר טרחה רק לאחר הגשת התביעה

125. אילן עומת בעמוד 317 עם העובדה שהעלה הטענה לכריתת הסכם לתשלום חשבון ביניים של שכר טרחה רק לאחר הגשת התביעה, וכי לא העלה גרסה זו בתשובותיו לפניות באי כוחה של התובעת. בימ"ש לא מצא מענה ענייני לכך. בשורה 14 ענה "**יש את זה, אני אחפש את זה בחומר יש את זה. יש את זה,"**. בסיכומיו, אילן טען שאין לייחס חשיבות רבה לעובדה שלא טרח לענות למכתבים "**קנטרניים**" כלשונו, של התובעת. בימ"ש לא מקבל עמדה זו מפי עורך דין, כאשר הוא נדרש להשיב לשאלות לקוח לגבי שכר טרחה ששולם לו.

התשלום לא הובא לאישור התובעת בדיעבד

126. התובעת טענה כי בניגוד למקובל בינה ובין פרץ, היא לא התבקשה לאשר התשלום לאחר מכן, כפי שבדרך כלל נעשה, וכי הוצג לאחר מכן, רק התשלום בדולרים עבור היאכטה, ללא התשלום הנוסף לאילן. לכן, חתמה רק על התשלום בגין היאכטה.

127. כאן המקום לציין, שלפני בימ"ש שתי הוראות חיוב שונות:

האחת, הוראת חיוב על סך של 108,000 אירו ו- 123,000 דולר לחשבונות הנאמנות של אילן בבנק **ברקליס** בהתאם לסכומים בהם נקב פרץ במכתבו אל התובעת מיום 25.7.11 ושאין חולק כי הם תשלומים בעניין היאכטה.

השנייה, הוראת חיוב על סך של 250,000 דולר לחשבון של אילן **בבנק הפועלים**.

128. שתי הוראות התשלום הוכתרו בכותרת "**עו"ד אילן אורלי נסיכת האושר** (שם היאכטה – **ע.ה.**)". פרץ, כאמור לעיל, ידע שכותרת זו אינה נכונה לגבי הוראת התשלום השנייה, שכן היא לא נוגעת ליאכטה.

129. שתי הוראות התשלום **חתומות בשם התובעת** ולא על ידי התובעת, שכן כנהוג בחתימה מכח הרשאה, מופיעה בחתימה מימין לשמאל האות "**ב**", לוכסן ואז חתימה שפרץ לא הכחיש כי זו חתימתו.

130. לא זו אף זו, התובעת צרפה לכתב התביעה נספח 4 שהוא אישור ההוראה הראשונה, בעניין היאכטה, בחתימתה, בדיעבד. הנתבעים לא הציגו אישור דומה של ההוראה השנייה, דהיינו, לשלם לאילן הסך של 250,000 דולר.

131. בעמוד 332 נשאלה התובעת מדוע לא העידה את דני עקריב ופולה שעסקו בניהול חשבונותיה לגבי טענתה שמעולם לא התבקשה, כנהוג, לאשר בחתימתה התשלום לאילן והפנתה לעורכי דינה. כשנשאלה אם שוחחה עמם על האופן בו לטענתה פרץ נהג בחשבונה, השיבה כי שוחחה על כך עם עורכי דינה.

132. בעמוד 187 פרץ התבקש על ידי אילן לאשר שלא יכול להיות מצב שהתובעת לא חתמה על הוראת התשלום:

"ת. בהנהלת החשבונות עבדו דליה קריף, בלה קורצוויל ואורלי מור. ועוד שתי מזכירות.

ש. ועוד שתי מזכירות. וכשעושים התאמות, אמרת שעושים התאמות בנקים וזה צריך להתאים גם לאישור במחברת.

ת. נכון.

ש. ואם יש תשלום שירד בבנק ולא הופיע במחברת מישהו צריך להזדעק.

ת. נכון.

ש. נכון?

ת. בודקים. בוודאי.

ש. בודקים. וכל תשלום כזה שחבר עליו אסמכתא, הוראת תשלום או אישור של אנג'לה, מעבירים לאנג'לה לאשר?

ת. מעבירים את זה בדרך כלל בתחילה לחשב שיבדוק מה קרה ולאחר מכן אם יש בעיה שואלים את אנג'לה.

ש. זאת אומרת שלא יכול להיות מצב שעבר תשלום שיצא ולא נרשם בספרי החשבונות ואם היה חסרה חתימה של אנג'לה מישהו היה צריך להגיע לאנג'לה ולבקש ממנה אישור.

ת. נכון.

ש. זאת אומרת הטענה שאין הוראת תשלום חתומה ע"י אנג'לה פשוט לא יכולה להיות.

ת. לא.

ש. אלא אם כל אנשי הנהלת החשבונות מעורבים באיזושהי קנוניה וכולם מסתירים מאנג'לה.

ת. נכון."

133. בימ"ש דוחה עמדת הנתבעים כי על התובעת היה להוכיח ש"**אין**" אישור של התשלום השני. כאמור לעיל, בדיון לגבי טענת אילן ופרץ שעל התובעת היה לזמן עובדת שלה, מרגע שבימ"ש קבע כי התובעת לא אישרה בכתב התשלום בתכתובת כטענת הנתבעים, נטל הבאת הראיות והשכנוע של **טענת ההגנה** שהתובעת אישרה התשלום **בדיעבד**, חל על הנתבעים. כאמור במתואר במבוא לפסק הדין, התקיים בין הצדדים הליך

ארוך ומורכב של מיצוי הליכים מקדמיים. בימ"ש אף שקל, כמפורט לעיל, למנות חוקר מטעמו. ככל שהנתבעים לא קיבלו טענת התובעת כי לא איתרה "**מחברת התשלומים**" שניהלה, לטענת פרץ, בדרך כלל, פולה, היה עליהם לזמן פולה ולחקור אותה בעניין זה.

134. ככל שפרץ ידע שהתשלום דווח לפולה, וכי יש אישור דומה בדיעבד להוראה השנייה של התובעת, כפי שיש אישור להוראה הראשונה, הנוגעת ליאכטה, חזקה שהיה עומד על זימון פולה. העובדה שבחר שלא לעשות כן, מתיישבת עם מארג העובדות עד כה, לפיה פרץ ידע שלא הביא לפני התובעת הוראת התשלום השנייה לאישורה.

135. בעמוד 136 בשורה 11 פרץ אישר הגרסה לגבי ביצוע התאמות בדיעבד כאשר נשאל מדוע לא הזכיר פעם נוספת ביצוע התשלום לאילן:

"**ת. אני לא חושב שהייתי מזכיר לה מספר פעמים כל תשלום. היא הייתה מבצעת התאמות,**".

תשובה זו אינה מקובלת שכן, כאמור לעיל, פרץ היה מצוי בניגוד עניינים בקשר למתן תשלומים לאילן. שעה שהוא יודע היטב שאין אישור בכתב לתשלום לאילן שאינו נוגע ליאכטה, היה עליו לנהוג **משנה זהירות.** העובדה שלא נהג כך מחזקת המסקנה שידע היטב כי הוא פעל ללא הרשאת התובעת וכי ביצע התשלום ללא הרשאתה **ביודעין.**

136. המסמך הנוגע לעניין הטענה של אילן ופרץ שהתובעת אישרה בדיעבד התשלום, לא הוגש ולא זומן עד שיעיד ויאשר בעדותו טענת הנתבעים ש"**לא יכול להיות מצב**" שאין אישור של ההוראה השנייה. טענת פרץ בעמוד 188 כי פולה היא עובדת של הקבוצה ותלויה בה, אינה מצדיקה הימנעות מזימון העדה למתן עדות. הדברים יפים גם לגבי דני עקריב שלטענת פרץ היה אחראי לביצוע ההתאמות החודשיות בחשבון התובעת. כך גם נותרה טענת אילן בסיכומיו שהתובעת תעדה הסיכום בעל פה בקצרנות, טענה בלבד. אילו אילן היה טורח לעגן ההתקשרות בכתב, לא היה נזקק לטענה כי התובעת מסתירה "**סיכומים בקצרנות**".

137. מכאן שלא נותרה, אלא טענה שהיא בגדר הנחה או השערה. בימ"ש קובע כי אין ולא היה אישור של ההוראה השנייה, שכן פרץ, שדאג להפריד בין שתי ההוראות שכל אחת יועדה לבנק אחר, בכוונת מכוון, לא הביא ההוראה השנייה לאישור התובעת בדיעבד. **זאת, משום שידע שהיא לא אישרה התשלום מלכתחילה.**

הטענה שהתובעת העלתה הטענה כנקמה על עמידת פרץ ואילן על זכויות פרץ

138. אילן ופרץ טענו כי התובעת פנתה אליהם בעניין התשלום בשיהוי רב רק בשנת 2014 כנקמה על כך שבאותו מועד פרץ יוצא נגדה עקב סרובה לכבד התחייבותה להעביר אליו המניות ואילן חובר אליו, לטענתו, מטעמים מוסריים. התובעת הכחישה בעמוד 311 כי העלתה לראשונה הטענה נגד פרץ ואילן נשוא תובענה זו לאחר שפרץ הגיש נגדה תביעה ואילן תמך בתביעה בתצהיר. התובעת טענה שאין קשר בין שני הדברים. התובעת הסבירה בעמוד 312 כי גילתה את התשלום לאילן נשוא התובענה כאשר היא ובעלה הנוכחי ביקשו להשכיר היאכטה ולכן עברו בשנת 2014 על החשבונות כדי לחשב ההוצאות הנוגעות ליאכטה. המסמכים תומכים בגרסתה.

139. התברר שהתובעת לא פיטרה אילן מידית לאחר שחתם על תצהירו בשנת 2014 מתפקידו כנאמן על היאכטה. בעמוד 352 התובעת נשאלה מדוע המשיכה להעסיק אילן כעורך דינה בעניין היאכטה כאשר היא מעבירה למשרד יגאל ארנון הטיפול בטענתה כי קיבל רבע מיליון דולר שלא כדין וענתה על כך משורה 12:

" A: No, I don't think so, there was no reason, for he was a very good lawyer so far as the yacht is concerned. The only question I had in my mind was this enormous amount for what? I just wanted justification to find out what this amount was for."

140. התובעת העידה בעמוד 313 שבעלה הנוכחי גלן פנה אל אילן בשנת 2014 וביקש הסבר לחשבונות בעניין היאכטה.

141. מכיוון שלא קיבל תשובה שלח תזכורת בחודש ספטמבר ובחודש ינואר 2015, זמן רב לאחר שאילן חתם על התצהיר בו תמך בעמדת פרץ במחלוקת על המניות. המכתבים צורפו לכתב התביעה.

142. אילו היה מדובר במסע נקמה, סביר להניח שהתובעת הייתה מעבירה הטיפול לעורכי דינה מידית ולא ממתינה עד חודש ינואר 2015 וגם אז ממתינה 4 חודשים נוספים עד שאילן הואיל להסביר במכתב ששלח ביום 21.5.15 שארבעה מתוך חמשת התשלומים היו עבור היאכטה והתשלום נשוא תובענה זו היה עבור שירות משפטי שאינו נוגע ליאכטה. אילן לא צרף למכתבו מסמכים נוספים.

143. כאמור לעיל, אילן קיבל התכתובת בין פרץ ובין התובעת בזמן אמת בחודש יולי 2011 ולכן מושתק מלטעון, וגם לא טען, שפרץ הכשיל אותו כביכול וגרם להעברת כספים אליו ללא הרשאת התובעת, ללא ידיעתו. אילן הכיר את התכתובת וידע שהתובעת לא אישרה התשלום.

144. כאן המקום להזכיר שאילן העיד שבחודש ינואר 2015 הוציא חשבונית מס בגין התשלום. לכן, היה עליו לענות מיד לתובעת כבר בחודש **ינואר** כי הוא הוציא חשבונית מס. אולם, הוא שולח תשובה רק בחודש מאי. הוא לא מציין בתשובה העובדה התמוהה בדבר הוצאת חשבונית מס בחודש ינואר 2015. התנהלות זאת, אינה הגיונית ומלמדת שאילן הבין כבר בחודש ספטמבר 2014 עקב פנית בעלה של התובעת, כי התובעת גילתה דבר העברת התשלום ללא אישורה וניסה להכשיר בדיעבד האופן בו קיבל כספים ללא הרשאתה של התובעת.

145. רק לאחר קבלת מכתב אילן בחודש מאי 2015, התובעת הפנתה הטיפול לעורכי דינה. אלה, נתנו לאילן פעמיים הזדמנות לענות לשאלות התובעת, עת שלחו אליו מכתבים ביום 13.7.15 וביום 7.9.15 . אילן נשאל איזה עבודה בוצעה על ידו, מי הגורם שביקש ממנו לבצע העבודה ואישר אותה, והאם העברת הכספים אושרה על ידי התובעת וכיצד חישב הסכום עבור התובעת ועוד.

146. אילן לא ענה למכתבים, וכאמור לעיל טען בסיכומיו שאין חשיבות לכך שלא ענה ל"**מכתביים קנטרניים**" ובימ"ש דחה עמדה זו. למעשה גרסתו הראשונה מעבר לתשובתו הקצרה בחודש מאי 2015 היא במסגרת כתב הגנתו. גם עובדה זאת נזקפת לחובתו. מנגד, בימ"ש מתרשם שהתובעת פנתה במתינות וביקשה הסברים, ואף לא דחקה באילן ליתן התשובה ורק כאשר לא מצא ליתן מענה ענייני, נאלצה להעביר הטיפול לעורכי דין, וגם הם נתנו לאילן הזדמנות סבירה ליתן מענה, בטרם הגישו התובענה, אך הוא ביכר למלא פיו מים.

147. לכן, בימ"ש דוחה הטענה כי התנהלות התובעת נובעת מרצון לנקום באילן כביכול. לצורך הדיון, גם אם בימ"ש היה מגיע למסקנה שהתובעת מבקשת לנקום בנתבעים, עדיין, אין בכך כדי לשנות המסקנה שהיא לא אישרה התשלום לאילן.

148. מכיוון שבימ"ש קבע שהתובעת לא אישרה התשלום, והיאכטה אכן נמכרה בשנת 2015, ותחילה התובעת פונה שלא באמצעות עורכי דין ומבקשת מידע, הגרסה לפיה

התובעת חשפה התשלום במקרה, כאשר בחנה הוצאות היאכטה, סבירה ובימ"ש לא מוצא סיבה לפקפק בה.

סיכום בעניין גרסת הנתבעים שהתובעת אישרה התשלום

149. לנוכח האמור לעיל, בימ"ש דוחה הטענה של פרץ ואילן לפיה התובעת אישרה התשלום לאילן לפני התכתובת, במעמד התכתובת, או בדיעבד ומחייב אותם להשיב לה ביחד ולחוד התשלום שבוצע.

150. חובתו של אילן להשיב הסכום שקיבל מהתובעת ללא הסכמתה ברורה ואין צורך להכביר בחקיקה ובפסיקה בעניין זה.

151. לגבי פרץ, התובעת הפנתה לחקיקה ענפה. בימ"ש מסתפק באזכור **חוק השליחות תשכ"ה 1965** (להלן: "**חוק השליחות**") **וחוק הנאמנות תשל"ט 1979** (להלן: "**חוק הנאמנות**") שהתובעת הזכירה בכתב התביעה.

152. ראו הוראת סעיף 9 לחוק השליחות:

"**9. (א) הפר השלוח אחת החובות המוטלות עליו לפי סעיף 8, זכאי השולח לתרופות הניתנות בשל הפרת חוזה.**

(ב) פעולה שהשלוח עשה כלפי צד שלישי עקב הפרת חובה כאמור וההפרה היתה על דעת הצד השלישי, זכאי השולח, נוסף על התרופות האמורות בסעיף-קטן (א), לבטל את הפעולה וכן לתבוע גם מן הצד השלישי את הפיצויים המגיעים לו מן השלוח.

ולהלן נוסח סעיף 12 לחוק הנאמנות הקובע אחריות נאמן לנזק שגרם לנהנה."

וראו הוראת סעיף 12 לחוק הנאמנות:

"**12. (א) נאמן אחראי לנזק שנגרם לנכסי הנאמנות או לנהנים עקב הפרת חובתו כנאמן; על אחריותו לאבדנם ולנזקם של נכסי הנאמנות המוחזקים בידו יחולו הוראות חוק השומרים, תשכ"ז–1967; לענין זה יראו את הנאמן כשומר ואת הנהנים כבעלי הנכסים.**

(ב) בית המשפט רשאי לפטור נאמן מאחריותו, כולה או מקצתה, אם פעל בתום לב ונתכוון למילוי תפקידיו."

153. בדומה לאילן, גם פרץ לא השיב לפניית התובעת אל אילן ואליו ביום 7.9.15, והעלה גרסתו לראשונה בכתב הגנתו.

154. בימ"ש קבע כי פרץ העביר סכום התובענה לאילן ללא אישור התובעת, בהיותו בניגוד עניינים, וכי הפר חובת האמונים כלפי התובעת. לכן, גם אין לקבל טענתו לאשם תורם של התובעת, שכן אין מדובר בהתרשלות של פרץ. עד מועד כתיבת פסק דין זה פרץ נותר בעמדתו, כי התובעת אישרה כביכול ביצוע התשלום לאילן.

155. אשר על כן, בימ"ש מחייב אילן ופרץ ביחד ולחוד להשיב לתובעת סכום התובענה.

האם יש לפסוק לאילן שכר ראוי ?

156. אילן העלה טענה חלופית בסעיף 32 לכתב הגנתו לפיה מגיע לו שכר ראוי.

157. התובעת טענה שהנתבעים 2-3, אשר לפי גרסת הנתבעים נתנו לתובעת שירותים משפטיים, נמנעו מלפרט מה היה לטענתם תוכן השירותים, לא ציינו מועדים מדויקים ולא צירפו תיעוד כלשהו לגביהם. בכתב הגנתם של הנתבעים 2-3 נטען בעניין זה, באופן כללי לחלוטין, כי התובעת קיבלה "**שירותים משפטיים ענפים**" וכן "**שירותים משפטיים למכביר במשך מספר שנים**". גם לא ניתן בכתבי ההגנה כל הסבר כיצד כביכול חושב גובהו של שכר הטרחה (המוכחש) אשר הצדיק לטענת הנתבעים את העברת התשלום מושא התובענה לידי הנתבעים 2-3 על-ידי פרץ.

158. לפי שורת הדין, על בימ"ש היה לדחות בקשת אילן לפסיקת שכר ראוי שכן אילן לא העמיד חוו"ד של מומחה לשכר ראוי. במועד שמיעת הראיות, בימ"ש העיר לאילן מספר פעמים בעניין זה, שכן אילן שב והפנה ל – 13 קלסרים שהגיש במסגרת הגשת ראיותיו, ושתעדו לטענתו, עבודתו הרבה למען התובעת. לבסוף, אילן התעשת וביקש להוסיף לראיותיו חוו"ד כנדרש. בסיכומיו, אילן תאר הערות בימ"ש "**כהערות אגב של המותב**".

159. התובעת התנגדה לבקשה ובשים לב לשלב בו אילן נזכר להעלות הבקשה, היה בסיס מוצק להתנגדותה. בסיכומיה, הוסיפה טענות נוספות לעניין התנגדותה לפסוק לאילן שכר ראוי.

160. אולם, מכיוון שבימ"ש התרשם שמערכת היחסים בין התובעת ובין אילן, חרגה מחברות גרידא וטיפול נקודתי זניח בעניין זה או אחר, למען ברור האמת, בימ"ש אפשר לאילן, לפנים משורת הדין, לברר טענתו לשכר ראוי על ידי מינוי מומחה לשכר ראוי מטעם בימ"ש, וזאת תוך חיובו בהוצאות הולמות.

מצופה מעורך דין לעגן ההתקשרות עם הלקוח בהסכם

161. נקודת המוצא על פי הפסיקה היא כי מצופה מצדדים להסכם לעגן תנאי ההסכם ביניהם בכתב, אלא אם כן, עלות הכנת המסמך בכתב, מהווה נטל לא סביר ביחס לסכום העסקה.

162. הציפיה מעורך דין לעגן ההתקשרות בכתב גבוהה אף יותר. זאת לנוכח יחסי האמון בין עורך הדין ללקוח והתלות של הלקוח בעורך הדין.

163. כאן המקום לציין, שיש להביא בחשבון שלא לחינם עורך דין נמנע מעיגון תנאי ההתקשרות בכתב. כך הוא מגדיל הסיכוי להתקשר עם הלקוח, ביחס לעורכי דין אחרים שעומדים ובצדק על עיגון ההתקשרות בכתב. ניהול מו"מ על תנאי ההתקשרות לעיתים מעכיר האווירה וגורם לאובדן הלקוח. לעומת זאת, התחלת עבודה ללא קביעת תנאים בכתב יוצרת מצב שכאשר הלקוח נמצא בידיו של עורך הדין שבקי במסמכים, בעיצומו של מאבק בצד אחר, קשה מאד ללקוח לעמוד על זכויותיו.

164. אמנם, אין חובה לעת הזאת על עורכי דין לעגן ההתקשרות בכתב כתנאי לקבלת שכר, כפי החובה שהוחלה על מתווכי מקרקעין, אך על עורכי הדין להביא בחשבון שכאשר הם בוחרים להתקשר ללא הסכם בכתב, ספק לגבי התנאים יפעל לחובתם. לעניין זה ראה פסק הדין בע"א 31689-07-19 **עו"ד אורי דניאל נ' בניטל:**

"אין להתעלם מכך שמצופה מעורך דין להסדיר מראש ובכתב את נושא שכה"ט בהסכם כתוב. ספקות שמתעוררים בעקבות אי החתמה על הסכם שכ"ט ו/או תניות לא ברורות בהסכמים; משמשים לחובתו של עורך הדין, בנסיבות, ולא לחובת הלקוח."

אילן טען שנוהג לא לעגן התקשרויותיו עם לקוחותיו בכתב

165. אילן הצהיר כי אינו נוהג לחתום על הסכמי שכר טרחה עם לקוחותיו. בעמוד 495 תאר אופן ההתקשרות כלהלן:

ת": אני מדבר עם הלקוח, הלקוח הרי כשהוא בא אלי, והוא נותן לי תיק, אז חלק גדול גם שואלים מה קורה עם שכר הטרחה, ואני אומר אני לא יודע, יש תיקים שאני יודע להגיד מראש, זה תיק ספציפי, זה עבודה נקודתית מסוימת כמו לדוגמא כשאני רושם עבור מישהו ספינה, אני עוסק בזה הרבה מאוד, אני רושם כלי שייט, או מקים חברות, נושאים כאלה יש לי תעריפים קבועים שאותם אני אומר מראש זה לא בעיה, עכשיו,

כב' השופט: כבר בפגישה הראשונה?

ת: כן, כן, אלה תעריפים, אלה עבודות קבועות.

כב' השופט: והאפשרות הנוספת?

ת: ומעבר לזה אני אומר, אני לא יודע במה כרוך התיק, נתקדם, נראה איך הולך התיק ונחליט על איך"

וראה בעמוד 496:

"ת: לא, כי אני, אנחנו, יש הרבה מאוד לקוחות, שפונים אלי ואומרים לי יש לי בעיה כזאת וכזאת, תטפל בה, הם לא מדברים בכלל על שכר טרחה. שכר טרחה אף אחד לא מדבר, מדברים על שכר טרחה במועד מאוחר הרבה יותר."

166. בעמוד 201 משורה 22 ענה לשאלה כיצד מוציא חשבון עסקה ללקוח

"ת: חלק גדול מהלקוחות שלי, הם אנשים, בכל מה שקשור גם בתחום היאכטות וכו', הם אנשים פרטיים, חלקם אנשי עסקים מהמובילים במדינה, ההתנהלות שלי איתם, כמעט תמיד בעל פה," והעיד על עצמו בעמוד 202 **"אני עו"ד מאוד לא פורמלי".** בעמוד 204 בשורה 18 אישר שעורכי הדין האחרים ראו אותו כ**"עורך הדין של היאכטה".**

167. מכאן שלא מדובר במקרה יוצא דופן, אלא בהתנהלות שיטתית של אילן, שאינה תואמת ציפיית הפסיקה מעורכי דין. לא זו אף זו, כאשר **"עורך הדין של היאכטה"** טוען כי נטל חלק מרכזי בייצוג המשפטי בכלל ענייני העיזבון, על אף שהתובעת שכרה שירותי עורכי דין אחרים, הספק פועל לחובתו.

הטענה של אילן שסייע בעניין ניכוס היאכטה לתובעת ולא לעיזבון

168. בעמוד 205 משורה 23 אילן טען כי סייע לתובעת בעניין היאכטה במאבק מול מנהל העיזבון:

"היאכטה הייתה חלק ממלחמה עם מנהל העיזבון, שרצה, שטען, שהיאכטה שהיא חלק מנכסי העיזבון והיא לא הייתה, ואני הצגתי את העניין הזה, וטענתי שהיא לא, כי היא הייתה

בנאמנות, ובנאמנות היא לא שייכת לאנג'לה, מה שבית המשפט למשפחה קיבל את דעתי, והנושא הזה לא עלה לא מעט, וזה היה אחד הדברים הכי חשובים לאנג'לה באותו מועד, היאכטה זה היה המפלט שלה מכל הצרות, זה היה רק אל תגעו לי ואסתפק בזאת."

169. בעניין זה, בימ"ש התרשם, כפי שהתרשם גם המומחה מטעם בימ"ש, שאילן נתן שירות ממנו נהנתה התובעת.

טענת אילן שטיפל בכלל ענייני העיזבון

170. בעמוד 207 משורה 20 אילן העיד שטיפולו לא הצטמצם בעניין היאכטה:
"לא, לא, הפגישות היו בנושא הכללי של ניהול העיזבון, אנג'לה מהרגע הראשון, אם תסתכל יש גם התכתבויות, היא שאלה אותי מה זה מנהל עיזבון, תסביר לי מ התהליך, מה קורה,". בעמוד 208 תאר עצמו כ"**אדם דעתני, ואומר את דעתי, בכל נושא שאני נמצא בו".** בעמוד 209 משורה 16 הסביר: **" באתי, שלום, הנה העו"ד של היאכטה, מתחילים לדבר, מדברים על נושאים שקשורים לעיזבון ואני מדבר. מדבר, מקשיב,"**

171. בעמוד 210 משורה 17 אילן הסביר כי הוצג כעורך הדין של היאכטה ולא כמי שעוסק בכל נושא העיזבון כי **"זה לא נאמר באופן מפורש, כדי שאף אחד לא יעלה ויגיד אה בודקים, אותי,".** בסיכומיו, טען שהתובעת שמרה מעורבותו כסוד כמוס כדי לא לעורר התנגדות של באי כוחה האחרים.

172. כאמור לעיל, יש לבחון הטענה בזהירות וכל ספק פועל לחובת אילן.

הטענה של אילן כי שימש "מפקח על" על עורכי הדין שהעסיקה התובעת

173. בעמוד 212 משורה 4 אילן הסביר שהתובעת ראתה בו "**מפקח על**" עורכי דינה:
"הם לא ידעו שאני, זה גם דרך אגב, זה לא משהו שהתגבש בהתחלה, שאני מפקח על, זה מן משהו שנבנה עם הזמן כי היא לא סמכה על אף אחד, בעיקר אחרי הפיצוץ שהיה לה עם המשרד של כספי ועם אחרים, היא הבינה, או לא, היא אמרה אני לא יכולה לסמוך על אף אחד, עליך אני סומכת כי בעלי סמך עליך 20 שנה כנראה אפשר לסמוך עליך."

174. בעמוד 217 משורה 8 העיד כי היה עורך דין "**מוצהר**" של התובעת:

"ת: לגבי אנג'לה אני הייתי עורך דין מוצהר באבוה, סליחה על הביטוי, הייתי ועוד איך עו"ד מוצהר וידוע של אנג'לה, זה לא עניין, אני לא הייתי מישהו שאנג'לה לא ידעה, אנג'לה ביקשה ממני לעבוד בשבילה, אז אני אומר שוב, אנג'לה לא רצתה, ששי (עו"ד רייכר – ע.ה.) ידע שאני מפקח מעליו, יושב מעל הראש שלו כל הזמן, מפקח על כל דבר שהוא עושה, כי אמרתי שוב, אין לי ספק ששי לא יאהב את זה, אף עו"ד לא היה אוהב את זה, אף אדם לא אוהב שמתסכלים עליו ככה, ובוחנים אותו בזכוכית מגדלת, כל פעולה שהוא עושה,".

175. בעמוד 320 התובעת טענה שהיקף המסמכים הנוגע לעיזבון עומד על "**בערך 300, 400 קלסרים**" והצביעה על כך שהעובדה שלאילן 13 קלסרים אינה תואמת הצהרתו ש"**כמעט כל כתב בית דין היה**" אצלו וכמובן גם לא טענתו שפיקח על עבודת עורכי הדין השונים. בעמוד 321 אילן טען כי יש אצלו רק תיעוד של הליכים מהותיים, אך לא ידע לענות לשאלה אם מצא "**בקשות שאינן מהותיות**" ברשימת ההליכים שצרפה התובעת לתצהירה.

176. בעמוד 323 אילן לא ידע להסביר כיצד טענתו ששימש כ"**מפקח על**" תואמת תצהיר שהגיש בתשובה לבקשה להוציא נגדו צו הבאה, שם הצהיר כי לא היה מודע למה שקורה בתיק איזון המשאבים וכתבי בי דין שהוגשו.

177. בעמוד 223 משורה 10 העיד כי על אף שבמסגרת גילוי המסמכים גילה דבר קיומן של תשע פגישות עם התובעת **בת/אורלי 1** "**הדפים האלה מייצגים חלק מהפגישות שלי, ממועדי הפגישות שלי עם אנג'לה היו לי עשרות רבות של פגישות, רובן הגדול לא תואם מראש ולכן גם לא נמצא ביומן.**" לאחר מכן הפנה **לת/אורלי 2** בעניין הפגישות הנוספות.

178. בעמוד 255 משורה 23 אילן הסביר מדוע כאשר התובעת נעזרת בעורכי הדין המובילים במדינה היא נזקקה דווקא לעורך דין שמתמחה בימאות במאבק משפטי לגבי העיזבון:

"ת: התובעת הייתה צריכה את קישורי לאו דווקא את קישורי כעורך דין ימי, אלא את הראש שלי, את קו המחשבה שלי, את יכולת האסטרטגיה שלי, ואת הנאמנות שלי ואת זה שהאמינה בי וסמכה עלי להבדיל מעורכי דין אחרים שהיא לא ידעה אם היא יכולה לסמוך עליהם, בנושא של התוויית אסטרטגיה, וטקטיקה ואיך לנהוג ועל מה לעמוד ועל מה לא לעמוד, אין קשר לזה אם זה ימי או לא ימי, אני מנהל משא ומתן, אני מנהל משא ומתן מסחרי, 30 שנה בתחום הימאות, אין הבדל בין ניהול משא ומתן מסחרי לרכישת אנייה או לרכישת חברה או לעשות דבר אחר, ולכן אני חושב שהיא הייתה זקוקה לשירותי. והיא צרכה אותם בפועל."

179. המסקנה היא שאילן אכן היה מעורב בעניינים שונים הנוגעים לעיזבון, ולא תמיד ברור את עניינו של מי בדיוק משרת, של פרץ, או של התובעת, אך התיאור של אילן בדבר היותו "**מפקח על**", הינה, בלשון המעטה, מופרזת.

התובעת הכירה באפשרות שתאלץ לשלם לאילן שכר טרחה מעבר לטיפול ביאכטה

180. כאן המקום לציין, כי מהתכתובת בין התובעת ובין פרץ מיום 25.7.11 עליה התבססה הטענה כי התובעת אישרה התשלום, עולה שהתובעת אינה מופתעת מהמידע שפרץ מפרט בפניה אליה לפיו אילן טוען שמגיע לו שכר טרחה בסכום עתק. בעמוד 300 התובעת אישרה שכאשר קיבלה המכתב של פרץ, זאת הייתה הפעם הראשונה שנודע לה שאילן דורש שכר טרחה בגין חוב. בעמוד 301 נשאלה מדוע לא התייחסה לטענת אילן בתשובתה לפרץ ולהלן תשובתה:

"At the time, when I received this e-mail, one amongst many, I was actually on vacation on the yacht, I had guests on board, I was very very busy. I received this e-mail from Peretz, and I answered very simply pay the expenses of the yacht, full stop"

181. בהמשך החקירה, התובעת אישרה כי שמה לב לחלק במכתב של פרץ בו הביא לידיעתה טענת אילן שהיא חייבת לו סכום של 250,000 דולר של ארה"ב ונימקה התעלמותה מעניין זה בתשובתה כלהלן:

"I was sure, there was no doubt in my mind. 250,000 dollars, what is that about? Ok, when I get back to the office, he will come and tell me about it."

182. מכיוון שהתובעת אישרה כי על אף שהייתה עסוקה, שמה לב לדרישת אילן, האופן בו התעלמה בתשובתה מדרישה לסכום כה גבוה שמגיעה לידיעתה לראשונה, מעלה קושי. בעמוד 305 העידה כי כאשר סיימה ההפלגה שכחה מן העניין. גם טענה זו מעלה קושי, בשים לב לעמדתה הנחרצת במהלך החקירה כי אילן לא היה עורך דין שלה, עליה חזרה, פעם אחר פעם. להלן תשובת התובעת לתמיהה מדוע לא הגיבה מיד בפליאה על דרישת אילן:

"Hon. Judge:

But the thing puzzled me, you insist time after time to tell me he was not my lawyer, and then you see this letter and the usual response, maybe expected to be what the hell? He is not my lawyer. Why do I have to pay him so much money?

A:

Yes. Maye I was very naïve at the time sir and not responding, but as I said it wasn't the time or the place for me, Peretz would have done exactly as I instructed him, when I got back to the office, if there was anything that I still owed for something that I didn't understand, he would have come to me to tell me, but that of course wasn't the case. He never mentioned it to me, and I forgot about it"

183. בעמוד 334 התובעת אישרה כי מספר שבועות לאחר ההתכתבות עם פרץ היא ארחה את אילן על היאכטה שלה. בעמוד 347 נשאלה כיצד אם כן היא בילתה עם אילן ביאכטה ללא שהתעמתה עמו על דרישתו ועל כך ענתה משורה 12:

"No no, I didn't say you don't deserve, I didn't say you did deserve. I was not aware of it, it wasn't part of our vacation that we start talking about quarter of a million dollars, are you owed, why didn't you mention it to me? You didn't mention anything to me.

Adv. Orly: I was paid. Why should I mention it? I was paid.

A: I wasn't aware that it was paid. So it never occurred that on a vacation we'd be talking about such things. And you didn't mention it to me either. So it is not."

Q: Look, at this trip Glen, which is you husband, also was present. And we all discussed in length in many occasions all the fights with the estate with the legal status and everything. It was raised every day. And you didn't think to ask me Ilan, sorry, few weeks ago you were asking me for money, why? It didn't occur to you to ask?

A: No."

184. בעמוד 345 התובעת נשאלה מדוע לא התקשרה מידית לאילן כדי לברר עמו המידע שקיבלה מפרץ ולהלן תשובתה משורה 7:

"A: Well sir I just didn't, it didn't occur to me, I thought the explanation would be there when I got back to the office, and nothing happened."

185. המסקנה היא שיתכן שאילן אכן ביקש מהתובעת תשלום, אך למרות שהתובעת **לא אישרה התשלום**, היא לא הייתה מופתעת מציפייתו לקבל תשלום.

התובעת אישרה כי אילן ייצג ופעל מטעמה

186. אילן הגיש בקשה למחיקה על הסף של התביעה נגד נתבעים 2 ו-3, בנימוק שהגיע לידיעתו אמירה מפיו של עו"ד שי רייכר (שמוזכר בפניה של פרץ אל התובעת) לפיה "**המבקש** (אילן – ע.ה.) **ייצג ופעל מטעמה של התובעת בעניינים שונים, לרבות ענייני העיזבון". אמירה זו נכללה בס' 11 לתצהיר התומך בבקשה שהוגשה בתיק אחר.**

187. אילן טען, כי לאור קיומה של הודעת בעל דין לפיה הוא נתן שירותים לתובעת, בשונה מגרסתה, הרי שתביעתה של התובעת להשבת הסכום ששולם לה נשמטת ולמעשה נעדרת כל עילה של ממש.

188. התובעת הגישה תצהיר מטעם עו"ד רייכר בו הצהיר כלהלן:

"**עת שכתבתי, את ההודעה היה ידוע לי שמשרד עורכי הדין היחידים שמייצגים את הגברת שמעון בישראל נותנים לה שירותים משפטיים בכל ענייני העיזבון הם משרד יגאל ארנון".**

189. ביום 17.6.18 עו"ד רייכר נחקר על ידי ב"כ פרץ. הוא אישר שהחל משנת 2014 הוא מנהל העיזבון של המנוח ובעת מתן עדותו מנהל הקבוצה ורעייתו עובדת כעורכת דין ומקבלת שכר עבור עבודתה עבור העיזבון . עו"ד בנקל הסביר במהלך החקירה כי מתמקד בחקירת הסדרי השכר בין התובעת ובין משרד יגאל ארנון שכן התובעת טענה כי פרץ ידעה שהיא לא נזקקה לשירותי אילן שכן נעזרה במשרד "**מן השורה הראשונה**", הוא משרד יגאל ארנון.

190. בעמוד 21 משורה 22 עו"ד רייכר העיד "**שאני אמרתי. אני הסברתי שכאשר מר אורלי היה מעורב בענייני העיזבון, הוא היה מעורב בשני אספקטים. אספקט אחד זה השרות המקצועי שהוא נתן בענייני היאכטה, אספקט שני זה היחסים החבריים שלטענתו וגם לטענתה היו לו עם הגב' שמעון.**"

191. עו"ד רייכר נשאל למה התכוון כאשר כתב שאילן ייצג התובעת ב"**עניינים שונים**" ועל כך השיב בעמוד 23 שאילן ייצג רק בענייני היאכטה.

192. בעמוד 23 נשאל כיצד יודע לשלול שאילן לא נתן לתובעת שירותים משפטיים מעבר לטיפול ביאכטה ועל ענה משורה 22:

"**ת: אני יכול אדוני לכתוב רק מה שאני יודע. וכשאני כותב את הדבר הזה, אז אני יודע מה המעורבות של מר אורלי, שידועה לי. המעורבות של מר אורלי שידועה לי קשורה בשלושה מקרים בתיק העיזבון. נושא היאכטה נדון בתיק העיזבון בשני הקשרים שונים, בשני נסיבות שונות שבהם הוא היה מעורב. וביחסי החברות שבהם הוא גם היה מעורב בתיק העיזבון, הגם שהוא לא נתן ייעוץ משפטי, הוא היה מעורב. הוא היה בנאדם שאוזנו גולתה לטקטיקה, למהות של תיק ההיזון. מכוח זה שהיה חבר שלה, הוא גם אפילו בא להגיד לנו את דעתו בעניין.**

כב' השופט: חבר זה אומר ללא תשלום, ללא תמורה?

ת: אני יודע אם זה חבר זה ללא תשלום, ללא תשלום? זה לא הנגזרת שאני יכול להשיב לה. אני יודע שמר אורלי הוצג כחבר של מר אנג'לה, הוא הציג עצמו כחבר של אנג'לה, הוא הופיע אצלי במשרד כחבר של אנג'לה, הוא אמר את מה שיש לו לומר על איך שאנחנו מטפלים בהליכים כחבר של אנג'לה, כעו"ד של פרץ, כחבר של אנג'לה, לא משנה, אבל הוא הביא את עצמו כחבר של אנג'לה, ואם הוא לא היה בא כחבר של אנג'לה, אני לא הייתי גם מדבר איתו. אבל כיוון שהוצג כחבר שרוצה, להשיא את מחשבותיו, אז נפגשתי איתו."

193. פרץ ניסה לעמת עו"ד רייכר עם הטענה שממכתב ששלח לאילן עולה שהוא "**בעצם מימוש האזהרה שנתת לו לפני שבוע, שהוא נכנס לאזור של ניגוד עניינים, ואתה אומר לו עכשיו, תקשיב, אתה בניגוד עניינים. משום שאתה, עכשיו, בנושא שטיפלת עבור גב' שמעון, מייצג את מר את מר וינקלר?**" העד ענה בעמוד 53 משורה 27:

"**העד: הוא עשה את זה גם קודם. גם כרגע הוא עשה את זה.**

כב' השופט: רגע, אדוני, עכשיו השאלה מחודדת. הוא אומר האם המייל הזה אפשר להבין אותו כמימוש הטענה שהתחילה במייל הקודם שיש פה חשד לניגוד עניינים? כן או לא?

העד: אני חושב שכתבתי במייל הקודם שיש חשש לניגוד עניינים. במייל הקודם, למיטב זכרוני, כבר אז ייצג מר אורלי את מר וינקלר ולכן אני לא רואה איזשהו משהו חדש פה, מלבד התייחסות לטענה לגופה."

194. בעמוד 85 משורה 8 עו"ד רייכר הסביר מדוע אילן היה בניגוד עניינים גם אם נתן שירותים משפטיים רק בעניין היאכטה:

"אז שוב אני חוזר. שיכול להיות שאתה ואחרים מבינים את דיני האתיקה בשונה ממני, אבל אני מבין את דיני האתיקה שכך שכאשר אתה מטפל במנוח, באשתו ובתו במשך שנים והם לקוחות שלך. ובה בעת אתה מטפל בעניין כנגדם? זה בלתי אפשרי. כמו כן, אני חושב, שגם אם לא ייצגת אף אחד וגם אם לא נתת ייעוץ משפטי לאף אחד, אבל שמעת את הצרות המשפטיות של גברת אנג'לה שמעון במשך כל התקופה הזו ואתה יודע מה, ברור לחלוטין מה אתה יודע כתוצאה מהדבר הזה, אתה לא יכול לייצג נגדם בעניינים האלה".

195. מעיון בחקירת עו"ד רייכר עולה שמרביתה הוקדשה לניסיון של פרץ לגרור הדיון בתובענה זו לטענת פרץ שיש לו זכות לקבל מניות פלסידו. אולם, בסופו של יום המסקנה היא כי אמירת עו"ד רייכר שנועדה להעמיד אילן על ניגוד העניינים אליו נקלע, מאשרת טענת אילן כי ייצג ופעל מטעם התובעת, לרבות בענייני העיזבון, גם אם לא שומטת, כטענת אילן, טענת התובעת שהתשלום נשוא התובענה לא היה על דעתה.

195. אולם, עדיין נותר לבדוק האם אילן ייצג רק את התובעת, ומה היקף השירות שנתן לתובעת.

גרסת עו"ד רייכר לגבי היקף הטיפול של אילן בענייני התובעת

197. עו"ד רייכר נשאל אם היה ער להתכתבות בין התובעת ובין אילן בשנת 2011 בעניין איזון המשאבים שנדון בבית המשפט לענייני משפחה ועל כך ענה בעמוד 55 משורה 7:

"העד: הלקוחה שלי סיפרה לי. אני לא יודע אם בהקשר הזה. אבל באופן רחב, על זה שהיא מדברת עם כל מיני חברים שלה על מה שקורה לה בחיים, אחד מהם היה אילן אורלי. אז להגיד לך היום שאת זה ידעתי או לא ידעתי, לא יודע להגיד".

198. כמן כן, עו"ד רייכר נשאל אם ידע שסמוך לתחילת ייצוג התובעת על ידי משרד יגאל ארנון היא הורתה לפרץ להתיר לאילן לעיין במסמכים שונים ועל כך ענה בעמוד 57 משורה 24:

"אז התשובה היא שאני לא יכול להסיק שום דבר ממה שהלקוחה שלי כתבה למישהו אחר באיזשהו מועד. לא את הצד בתכתובת הזאת. אין לי מושג מה כתוב פה, אני אפילו לא טרחתי לקרוא את זה כרגע. אני לא צד לדבר הזה. האם ידעתי את הפרופוזיציה שאתה מציג? התשובה היא לא."

199. כשעו"ד רייכר נחקר על ידי אילן הוא סיכם הנושאים בהם היה מעורב אילן בעמוד 59 משורה 23:

"אחד, בנושא חוו"ד אותה דחינו של אחד נייג'ל, לא זוכר מה שמו. שתיים, בנושא הוצאות היאכטה במסגרת איזשהו הליך שהיה קשור לתשלומים ששולמו ע"י העיזבון. חלק תשלומים שאמורה הייתה גב' שמעון לשלם? שלוש, שאלה של בעלות ביאכטה, במסגרת תביעת היזון המשאבים? ארבע, נושא ייצוג מר וינקלר בנושא טענות שהועלו עליו, כנגדו, ביחס לייצוג העיזבון בנושאי מס.

עו"ד אורלי: יופי.

ת: והייתה לנו עוד אחת, פגישה נוספת, שנגעה להרהוריך, על ניהול ההליכים ע"י משרד ארנון."

200. מחקירת עו"ד רייכר עולה כי אינו יכול, מטבע הדברים, לשלול פעילות של אילן ישירות מול התובעת שאינה בידיעתו.

גרסת התובעת לגבי הקשר בינה ובין אילן על ציר הזמן

201. בעמוד 101 התובעת אישרה כי לא התנגדה תחילה לתביעה של פרץ לבעלות על חלק ממניות פלסידו שכן סברה שזה מעשה עשוי על ידי המנוח כפי שתיארו זאת בפניה ה"ה פרץ וגרומבך בפגישה במלון הילטון בסמוך לאחר מות המנוח. בעמוד 105 העידה כי עלו בה ספקות בשנת 2012 כאשר מנהל העיזבון הקודם ובא כוחו עו"ד בנקל תקפו את פרץ בסוגית המיסוי שכן פרץ ואילן סרבו למסור מסמכים לבימ"ש. התובעת העידה בעמוד 106 כי עד אז בטחה בפרץ ובאילן. בעמוד 108 הסבירה שכך החל תהליך הדרגתי בו איבדה בשלבים האמון בפרץ עד סוף שנת 2013.

202. התובעת העידה כי בחודש דצמבר 2013, נודע לה שפרץ זימן גרומבך למשרד של אילן לחתום על תצהיר שתומך בגרסת פרץ לפיה התובעת אישרה העברת המניות לפרץ. בעמוד 111 העידה שלא זוכרת מתי ביקשה מעורכי דינה לבדוק את סוגית העברת המניות לפרץ. בעמוד 118 לא ידעה להשיב לשאלה אם ביקשה מגרומבך להעביר אליה התצהיר עליו חתם, מיד לאחר שסיפר לה עליו. בעמוד 124 העידה כי פרץ ידע כבר בחודש אוקטובר כי היא מתנגדת להעברת המניות ובכל זאת שכנע מר גרומבך לחתום על תצהיר שתומך בעמדתו.

203. בעמוד 132 הסבירה שפנתה אל אילן כמייצג פרץ בעימות בינו ובין מנהל העיזבון הקודם. בעמוד 133 העידה כי אילן השיב לבקשתה כי יוגש תצהיר מקיף שיסביר סוגית המיסים בשלילה והסביר לה כי מתן תצהיר רחב עלול לפגוע בה. בעמוד 135 התובעת עומתה עם הטענה שתוכן פנייתה אל אילן מלמד שהפניה לא הצטמצמה לסוגית המיסים, אלא נועדה לשכנע אילן ליתן תצהיר מפורט שיתמוך בגרסתה בבית המשפט לענייני משפחה לגבי זכאותה לאיזון משאבים. התובעת השיבה כי באותה תקופה סברה שמנהל העיזבון הוא אדם שלילי שמתנכל לפרץ על לא עוול בכפו ולכן פנתה גם בעניין המיסים וגם בעניין איזון המשאבים. התובעת עומתה עם כך שהמכתב יועד לאילן ולא לפרץ וכי היא פונה באופן אישי לאילן, לא כמייצג של פרץ ועל כך השיבה בעמוד 136 משורה 1 כי פנתה ל"**חבר וסיפרה לו אודות הקורה לה בבימ"ש**", "**זה הכל**". כשנשאלה כיצד הגרסה לפיה פנתה אליו כ"**חבר**" עולה בקנה אחד עם הגרסה לפיה פנתה אליו כמייצג פרץ, הסבירה שביקשה מאילן לעזור לפרץ וגם לה.

204. בעמוד 433 התובעת חזרה משורה 10 על עמדתה לפיה שוחחה עם אילן על נושאים שונים, אך הוא מעולם לא היה עורך דינה

" Ilan, I never said that we didn't discuss things. We discussed a lot of things, but this to me is not your writing to me as a lawyer, as my lawyer, because you weren't my lawyers. We discussed, you put on paper your opinions about things, I sometimes responded, I sometimes didn't respond, but you were not my lawyer, I am sorry."

ובעמוד 435 משורה 12:

" So in order to speak to you and to be able to advise you, it is obvious that I had to read or to study the procedures, proceedings, otherwise how would I give comments?

Some of them, yes, presumably. Yes. A:

Presumably yes? Q:

Yes" A:

205. גרסת התובעת מלמדת על פעילות של אילן למען התובעת שחורגת מ"**חברות**". בימ"ש קובע כי אין לקבל ציפייתה שפעילות בהיקף שתיארה תעשה ללא שכר כלל.

התביעה של רוני מילוא

206. בעמוד 140 אישרה כי גם עו"ד רוני מילוא שהיה חבר שלה ומעולם לא ביקש שכר עבור התייעצויות עמו תבע אותה, אולם הסבירה שהתביעה הוגשה על רקע מינויו כנאמן. בעמוד 141 העידה כי מדובר בתקופות שונות וכי היא עד היום חברה של עורך דין מילוא.

207. הפרטים המלאים בתביעת מילוא לא הוברר, ולכן אין ללמוד ממנה על העובדות כאן. מן הסתם, אדם אמיד זוכה למחוות מבעלי מקצוע שונים שמצפים להתקרב אליו באמצעות יצירת קשר חברי ולאחר מכן לדרוש שכר. לא הוכח שכך קרה בעניין עו"ד מילוא.

208. לעומת זאת, כפי שצוין קודם לכן, בעובדות תובענה זאת, בימ"ש התרשם שכך נהג אילן והדבר נזקף לחובתו. אולם, מנגד יש להביא בחשבון שהיקף פעילותו, כאמור לעיל, חרג מקשר חברתי בלתי מחייב, ועל התובעת היה לצפות, ויתכן שאף צפתה כי יבקש שכר ויתכן אף שביקש שכר.

209. כאמור לעיל, התנהלות "**לא פורמלית**", פועלת לחובת עורך הדין, ויוצרת חוסר וודאות שעל עורך דין להביא בחשבון כאשר אינו מעגן ההתקשרות בכתב לעניין הקושי להוכיח היקף השירות ושוויו.

ההסכמים של התובעת עם משרדי עורכי דין אחרים

210. בעמוד 261 התובעת השיבה לשאלה אם חתמה על הסכם שכר טרחה עם מי מארבעת משרדי עורכי הדין שייצגו לאחר מות בעלה המנוח, בחיוב, אך לא ידעה להסביר מדוע לא הציגה ההסכם החתום. העדה הסבירה שלאחר שפיטרה את עורכי דינה בגלל מחלוקת על זכאות לתשלום בונוס שכרה את שירותי משרד יגאל ארנון. גם בעניין זה לא ידעה להסביר מדוע לא הוצג ההסכם החתום. גם לגבי ההסכם עם ד"ר יעקב וינרוט התובעת לא ידעה בעמוד 264 להסביר מדוע ההסכם לא הוצג וטענה שאף לא זוכרת במה טיפל עבורה.

211. בימ"ש לא מצא בדיון בסוגיות אלה כדי לסייע לאילן לעניין מחדלו לעגן ההתקשרות בכתב. חלק גדול מחקירת התובעת נוצל לצורך דיון במחלוקת בין התובעת ובין פרץ בעניין טענתו לזכאות לקבלת מניות פלסידו.

האם אילן ייעץ לתובעת לפני חתימת ההסכם הראשון עם מנהל העיזבון ?

212. בעמוד 280 התובעת נשאלה מי יעץ לה בטרם חתמה על ההסכם עם מנהל העיזבון בחודש נובמבר 2009. שני הצדדים ייחסו חשיבות רבה לסוגיה זו שכן היא משליכה על המחלוקת שמברר בימ"ש המחוזי הדן בתביעה של פרץ בעניין העברת המניות. ולראיה, מעמוד 285 החקירה נסבה על הכנסת סעיף להסכם עם מנהל העיזבון שלכאורה שלל העברת המניות לפרץ.

213. החקירה חזרה לעסוק במחלוקת כאן בעמוד 297 כאשר התובעת נשאלה מי הם "**הגורמים המקצועיים**" שהוזכרו בבקשה לאישור ההסכם עם מנהל העיזבון, שהיא כתבה שהתייעצה עמם. התובעת השיבה בעמוד 298 שראתה באילן "**חבר**" ומעולם לא ראתה בו עורך דין שלה. בעמוד 298 נשאלה מדוע לא יכולה לציין שם אחד של עורך דין, מלבד אילן שסייע לה, ועל כך השיבה שלא זוכרת. המסקנה היא שלאילן הייתה מעורבות בהסכם עם מנהל העיזבון. האם לקתה המעורבות של אילן בניגוד עניינים, ומה המשמעות של מסקנה זו לגבי העברת המניות, לכך מן הסתם, יתן תשובות בימ"ש המחוזי בתובענה שתלויה ועומדת לפניו.

אחדות המטרה של התובעת ופרץ

214. כאמור בתיאור הרקע שקדם למועד בו כביכול אישרה התובעת התשלום לאילן, בעמוד 382 התובעת העידה שהמנוח לא אמר לה שמעביר מניות לפרץ, אולם מכיוון שלפני מותו היא יעצה למנוח שפרץ ינהל הקבוצה, אם יהיה צורך בכך, היא סברה לאחר מות המנוח, כאשר פרץ וגרומבך אמרו לה שהמנוח הורה על העברת המניות לפרץ, שיתכן שזו הייתה דרכו של המנוח ליישם עצתה.
215. בעמוד 386 הכחישה התובעת טענת אילן שהיא ביקשה ממנו לפעול להעברת המניות לפרץ. בעמוד 387 אישרה שערכה שינויים במכתב שהכין אילן לגרומבך לפני שליחתו. בעמוד 388 אישרה ששלחה טיוטא של מכתב שביקשה מפרץ לשלוח לגרומבך (קלסר 1 עמוד 127 למוצגי אילן).

216. בעמוד 390 התובעת נשאלה מדוע ביקשה מפרץ לבקש מאילן לבדוק מדוע מנהל העיזבון הקודם הודח מכהונת שיפוט ובעמוד 391 ענתה שידעה שאילן עובד עבור פרץ ובאותו שלב לה ולפרץ הייתה מטרה משותפת ל"**סיים העיזבון**". בעמוד 394 אישרה שתיקנה האנגלית במכתב שאמור היה להישלח לחברת ארזל בקשר להעברת המניות לפרץ. בעמוד 397 אישרה כי כנראה הראתה הטיוטא לעו"ד כספי.

217. כאשר נשאלה בעמוד 398 אם היא פעלה כך שאילן ופרץ יהיו בחזית והיא תראה כמי שאינה מתנגדת להעברת המניות שכן חששה שמנהל העיזבון יאשים אותה בגניבת המניות מהעיזבון העידה שממילא מנהל העיזבון האשים אותה בכך. כמו כן, אישרה בעמוד 399 שאם המניות היו מועברות לפרץ, היה לה רוב בקבוצה, ביחס למנהל העיזבון. גם פרץ אישר זאת בעמוד 99 בשורה 7:

"ת. כדי שהמניות האלה יירשמו על שמי שהיא תוכל לשלוט על יכין חקל."

218. המסקנה היא שלמרות, שהתובעת שבה פעם אחר פעם, על התשובה שכל שעשה אילן היה למען פרץ (ראו למשל בעמוד 430), הראיות מלמדות על פעולה של אילן למען שני לקוחות, התובעת ופרץ, כאשר בפרק זמן מסוים, הייתה להם אחדות מטרה מול מנהל העיזבון.

מעורבות אילן בדרישת מנהל העיזבון לקבל המסמכים בעניין מיסוי העיזבון

219. בעמוד 67 פרץ נשאל מדוע התנגד למסירת המסמכים אם טוען שנושא זה נוגע לתובעת ולא לו. על כך ענה בעמוד 68 שהתובעת היא זו שהתנגדה למסירת המסמכים. פרץ תהה מדוע משרד יגאל ארנון לא הורה לה להעביר המסמכים למנהל העיזבון. בעמוד 74 עומת עם מכתב שקיבל באמצעות התובעת מעו"ד רייכר בו ביקש לציית לדרישת המנהל והתובעת כותבת ש"**זה דחוף**". פרץ הפנה לתשובתו לתובעת בה הסביר שהמסמכים נמצאים אצל מנהל העיזבון וטען שהתובעת לא ביקשה ממנו להעביר המסמכים והפנה לשיחות טלפון עמה.

220. פרץ עומת עם צו של בימ"ש לענייני משפחה שהורה לו למסור המסמכים וטען שהיה גישור בו הגיעו להסכמה לגבי המסמכים שיימסרו. פרץ לא ידע להפנות להחלטה מסוימת בה ביטל בימ"ש לענייני משפחה הצו שהורה לו למסור המסמכים ואף אישר בעמוד 79 שהוגשה נגדו בקשה לפי הפקודה לביזיון בימ"ש. פרץ טען בעמוד 80 כי שכב על הגדר עבור התובעת ומנהל העיזבון ראה בו מטרה לצורך הפעלת לחץ על התובעת.

221. בעמוד 437 התובעת הכחישה טענת אילן שביקשה ממנו בפגישה מצומצמת לייצג פרץ בעניין המיסים.

222. המסקנה של בימ"ש היא שסוגיה זו מדגימה האופן בו בנושאים מסוימים התובעת ופרץ שיתפו פעולה בפרק זמן מסוים. בסוגית המס, היה שיתוף פעולה עד למועד בו התובעת החליטה לפסוע בנתיב שונה. כמו כן, הטענה של פרץ בסיכומיו לפיה "**ברור שלא היה לו עניין**" בסוגיה אינה מקובלת. זאת, מכיוון שפרץ, בעיניו, שותף של התובעת וכן מנהל העזבון ביקש להפסיק טיפולו של פרץ באופן אישי במיסוי.

האופן בו נתן אילן ייעוץ לתובעת באמצעות פרץ

223. בעמוד 110 משורה 2 פרץ הסביר האופן בו אילן נתן ייעוץ לתובעת באמצעותו:

"אני אסביר. אני הייתי מקבל את העתקי המיילים, הייתי מעביר את זה אליו לעיון, לפי בקשתה. ולאחר מכן או שהוא היה מדבר איתה באופן ישיר וכותב לה באנגלית, או שהוא היה מדבר איתי ואני הייתי מסביר לה את מה שנאמר."

224. בהמשך מנה נושאים כלליים בהם נתן אילן ייעוץ

"ת. ייעוץ נוסף שהוא כללי,

ש. מה זה ייעוץ נוסף?

ת. יש ייעוץ. לא כל דבר קטע משפטי. ייעוץ בנושא של חברות זרות, בנושא של החברות בדרום אפריקה,

ש. הבנתי.

ת. בנושא של החברות בז'נבה,

ש. בסדר.

ת. בנושא של השטיחים בז'נבה שנמצאים ומה מצבם.

ש. בסדר."

225. המסקנה היא שוב שאילן מייעץ ומשרת גם את עניינו של פרץ וגם את עניינה של התובעת לפחות בשנים הראשונות, כאשר עם פרץ הקשר הדוק יותר ורוב התקשורת נעשית באמצעות פרץ. זאת, כאשר פרץ אינו שלוח בלבד של התובעת כטענתו, אלא, שותף שלה, בעיניו, לבעלות על הקבוצה ומי שממוקד במטרה להשלים רישום בעלותו במניות.
שמו של אילן לא עולה בהתכתבות בין פרץ לתובעת במשך מספר חודשים בשנת 2013

226. בעמוד 156 פרץ נשאל מדוע שמו של אילן לא עלה בהתכתבות על פני מספר חודשים בינו ובין התובעת לגבי עורכי הדין של התובעת. פרץ ענה שגם שמו של עו"ד רייכר לא נזכר בהתכתבות המוצפנת בבלקברי.

227. סוגיה זאת מלמדת שוב על הפער בין המעמד שייחס לעצמו אילן כ"**מפקח על**" שידו בכל ענייני התובעת ובין מציאות שונה, בלשון המעטה.

מעורבות אילן במסמך המכונה "הכר את הלקוח"

228. אילן טען שהתובעת אמרה לו להכין מסמכים נדרשים לצורך החייאת חברה שמכונים "**הכר את הלקוח**". התובעת הכחישה זאת בחקירתה וטענה שאפילו לא ידעה תחילה מהן ראשי התיבות של הביטוי שבו מכונה ההליך. פרץ העיד בחקירתו בעמוד 96 שהתובעת ביקשה מאילן להכין

המסמך שבו המבצעים את הרישום מאשרים הכרת הלקוחות כדי לוודא שהם יכולים להחיות את החברה על בסיס בעלי המניות שלה. פרץ נשאל מי אמור היה לבצע הרישום וענה משורה 10:
"**גרומבך בעצם בסופו של דבר פנה באמצעות התובעת, התובעת בעצם פנתה לאילן שיבצע את זה כדי שאילן היה מתמחה בתחומים האלה כחברות זרות, זה היה תחום ההתמחות שלו.**"

229. בעמוד 98 פרץ עומת עם הטענה שהתכתובת שנוגעת למסמך מעלה שהשירות היה עבור פרץ בעניין העברת המניות אליו ועל כך ענה משורה 14:
"**ת. תראה, בוא נגיד ככה אני לא אגיד שהוא עשה גם שירות עבורי, אבל בעיקר עבורה.**"

230. גם סוגיה זאת, המתוארת בקלסר 1, מחזקת התרשמות בימ"ש לגבי פעולה של אילן עבור שני לקוחות גם יחד, התובעת ופרץ שכן שניהם מבקשים להירשם כבעלי המניות.

חוו"ד של נייג'ל

231. אילן טען כי דאג להכנת חו"ד של עורך דין אנגלי ושמו נייג'ל עבור התובעת.

232. בעמוד 424 התובעת נשאלה אם עורך דין אנגלי בשם נייג'ל שאילן יצר עמו קשר הכין עבורה חוו"ד, והיא השיבה שחוו"ד הייתה עבור פרץ. התובעת העידה בעמוד 428 שאילן "**עשה משהוא**" בעניין אותו עורך דין, אולם לבסוף עשתה שימוש בחוו"ד של עורך דין אנגלי אחר, על פי המלצת משרד יגאל ארנון.
233. סוגיה זו מלמדת שוב על שניים. האחד, שירות למען הקבוצה, הוא בעצם שירות עבור התובעת ופרץ. השני, הפער בין האופן בו אילן רואה יוזמות שונות שלו ובין המציאות בה התובעת העדיפה עצותיו של משרד יגאל ארנון. מכאן שגם אם אילן פעל בעניין זה עבור התובעת, לא היה בכך כדי להועיל לה ולא ברור אם מדובר בעניין זה בשליחות יזומה על ידי אילן, או בשליחות לפי בקשת התובעת.

תביעת האחים

234. אילן מנה בין הפעולות שביצע עבור התובעת, ניהול מו"מ עם עו"ד בר נתן ב"כ האחים של המנוח שהגישו תביעה בשנת 2010 בעניין העיזבון.

235. בעמוד 31 משורה 8, עו"ד בר נתן שזומן כעד מטעם אילן העיד שאילן לא ייצג העיזבון "**זאת אומרת עו"ד אילן אורלי לא ייצג את העיזבון אלא משרד יגאל ארנון. את האלמנה, אלא משרד יגאל ארנון, עו"ד שי רייכר.**"

236. משורה 22 תאר עו"ד בר נתן מעורבות אילן:

"במהלך התקופה נחשפתי לעו"ד אילן אורלי כי היה איזשהו עניין בתחילת הטיפול שהתייחס להליך מסוים בבית המשפט למשפחה בטענה שאלמנת המנוח משתמשת שלא כדין ביאכטה של המנוח שהייתה שייכת לעיזבון והעיזבון לא היה מחולק.

ואגב כך נחשפתי לעובדה שלעו"ד אילן אורלי שלא היה לי איתו היכרות מוקדמת משמעותית, חוץ מזה שהוא היה שכן בבניין במגדל לוינשטיין איפה שישבנו, הוא עוסק בתחום הספנות והספינות והבנתי שהוא האיש אשר, הוא העו"ד שטיפל עבורם באותה ספינה והיא הייתה רשומה אצלו או משהו מן הסוג הזה.

לכן לא היה מוזר לי שבין יתר האנשים שפנו אלינו או שנוצר בינינו ממשק לאורך ניהול התיק בניסיון להגיע לפשרה, כמו למשל מנהל העיזבון עו"ד גל גולדזגן ואחרים, אילן יום אחד דיבר איתי. אני לא זוכר איך נוצר הקשר אבל הייתה פגישה אצלנו במשרד ואילן אמר שהוא חושב שהוא יכול לסייע להביא את הצדדים לכלל פשרה.

והוא שאל מה הסכומים ודיברנו על סכומים שאני לא זוכר אותם. ואילן אמר לבסוף שיש איזשהו סכום שהוא חושב שהוא יוכל לשכנע את אנג'לה בגלל יחסיו הטובים איתה מכוח הייצוג להסכים.

ואני אמרתי לו שעל סכום כזה הייתי אולי ממליץ ללקוחות שלי, אבל זה עדיין לא הגיע לדיון עם הלקוחות בכלל. ואחרי זה זה גווע כמו הרבה ניסיונות פשרה שלא צלחו, זה גווע. ההליך נמשך ולבסוף הושג הסדר גישור אצל עמוס בראלי."

237. בעמוד 431, התובעת העידה שאילן הציע לה לפעול אצל חברו עו"ד בר נתן, בא כוחם של אחיו של המנוח שהגישו תביעה בעניין העיזבון, אך היא דחתה הצעת אילן.

238. גם סוגיה זו מחזקת מסקנת בימ"ש כמפורט בדיון על עו"ד נייג'ל.

אילן מעלה טענות לטיפול בענייניים שונים של התובעת

239. בימ"ש יסקור טענות נוספות של אילן לטיפול בעניינים שונים של התובעת.

סיוע לבעלה של התובעת

240. אילן טען שסייע לבעלה של התובעת בעניין קבלת תושבות. בעמוד 450 התובעת הכחישה שאילן סייע לבעלה הנוכחי לגבי תושבות בישראל וציינה כי עורך דין אחר טיפל בכך.

טיפול בתביעת בית היתומים

241. אילן טען שטיפל עבור התובעת בתביעת בית היתומים. בעמוד 454 התובעת הכחישה כי אילן פעל עבורה בעניין בית היתומים, אך ציינה שהייתה לו דעה בעניין.

גיוס הלוואות ומכירת יכין חקל

242. אילן טען שטיפל עבור התובעת בגיוס הלוואות ובמכירת יכין חקל. בעמוד 459 התובעת הכחישה שאילן עסק בגיוס הלוואות עבורה ובעמוד 460 הכחישה שאילן היה מעורב במכירת יכין חקל. אולם, בעמוד 462 העידה כי היא או החברה שילמו הוצאות הנסיעה של אילן לוינה לצורך פגישה עם קונה בכח. תשובה זאת, אינה עומדת בקנה אחד, עם הגרסה לקשר חברי בלבד.

איזון משאבים

243. הצדדים הרחיבו בסיכומיהם בטענה של אילן כי סייע לתובעת בעניין הליך איזון המשאבים. פרץ טען שבסוגיה זו ברור שאין לו כל עניין. התובעת טענה שפנתה אל אילן כב"כ פרץ ולבסוף לא פעל כבקשתה. בסוגיה זאת, העובדות משתלבות עם עמדת אילן ופרץ, לפיה אילן התבקש לקדם גם עניינים שברור שפרץ אינו נהנה מהם.

השפעה על פרץ לא לתבוע חלקו במניות

244. בעמוד 246 משורה 13 אילן טען שהתובעת ביקשה ממנו להשפיע באמצעים משפטיים על פרץ לא לתבוע חלקו במניות:

"ת: בוודאי. זה לא שהשפעה שניסיתי להשפיע באמצעים מגיים, זה השפעתי עליו באמצעות זה שערכתי לבקשתה 2 מכתבים, מכתב אחד מכתב התחייבות להעברת המניות באוקטובר 2009, לאחר מכן בנובמבר 2009 התחייבות בלתי חוזרת, זה אלה מסמכים שנערכו שהיא ביקשה ממני לערוך כדי להרגיע אותו, ולאורך כל הזמן היא הייתה אומר, פרץ תירגע, הנה בנוכחותי, ובנוכחותו כמובן, המניות שלך, אין לך מה לדאוג, המניות שלך, היא אמרה לו, היא הציגה אותו בהרבה מהמקומות .this is my partner

245. בעמוד 251 שורה 22 אילן הסביר שנתן לתובעת וודאות באמצעות התחייבות של התובעת כלפי פרץ.

246. גם עניין זה מלמד על הטיפול בעניינם של שני לקוחות. אולם, בניגוד לעמדת אילן, בימ"ש קובע שבעניין זה תשובות אילן מלמדות על העדפה ברורה של עניינו של פרץ.

הקרע ביחסים בין התובעת לאילן

247. בעמוד 232 משורה 21 אילן הסביר מדוע נוצר הקרע בינו ובין התובעת

"**ת: ההחלטה של הלקוחה שלך הכעיסה אותי, מכיוון שאם במשך 5 שנים, 4 אני כבר לא זוכר מי אותו רגע עד אותו מועד, במשך מספר שנים השתמשה בי כדי שאשפיע על פרץ, פרץ אל תגיש תביעה עצמאית, תמתין, אתה ה-12.5% שלך מובטחים, אל תעשה לי מהומות, don't drop the boat אין לך מה לדאוג, הכל בסדר, אני דיברתי עם פרץ, אמרתי לו, אין לך מה לדאוג, אתה שומע אותה, אתה רואה, תהיה רגוע, ואז בדקה שהיא משתחררת ממנהל העיזבון היא אומרת לו לך קיבינימט,"**

אילן נקלע לניגוד עניינים

248. בעמוד 243 משורה 14 אילן ענה לשאלה לגבי ניגוד העניינים הטמון בהחלטתו לעמוד לצדו של פרץ במאבק בין התובעת ובין פרץ:

"**לא ייצגתי כנגד הלקוחה ייצגתי כנגד העיזבון, הדרישות שלי או הבקשה שלי שהגשתי לבית המשפט, הייתה כנגד העיזבון ולא כנגד אנג'לה, מעולם לא פתחתי בשום הליך נגד אנג'לה, אנג'לה היא זו שהגישה הליך נגדי, מעולם, תבדוק, לא הייתי בשום הליך נגד אנג'לה, ייצגתי רק נגד העיזבון את העיזבון לא ייצגתי מעולם.**" בעמוד 236 משורה 6 ענה לשאלה אם התובעת והעיזבון הם אותו דבר: "**מבחינה מהותית? מבחינה כספית? כן. מבחינה פורמלית, לא. מבחינת האינטרסים, מבחינת האינטרסים, כן.**" אילן הסביר בשורה 15 שהוא מוציא לפועל הוראה בלתי חוזרת של התובעת.

249. כאמור לעיל, התובעת העמידה אילן על חומרת התנהלותו. אילן התפלפל בתשובותיו וטען כי אינו מייצג. אולם, הוא מצא לחתום על תצהיר שבו הוא מעדיף בברור עמדת לקוח אחד על פני לקוח אחר. בכך נקלע לניגוד עניינים והפר חובת הנאמנות כלפי לקוח לשעבר.

השיהוי בהגשת הדרישה לשכר

250. בעמוד 243 משורה 9 אילן נשאל מדוע לא תבע שכר טרחתו עד שנת 2018. יוזכר שאילן מצא לבקש מינוי מומחה לשכר ראוי רק בעת שמיעת הראיות, כאשר בכתב ההגנה הסתפק בהעלאת טענה רפה לשכר ראוי. זאת למרות שהתובעת ניתקה עמו הקשר, למעט בעניין היאכטה, בתחילת שנת 2014:

"**כב' השופט: אז איך? אז איך פעם ראשונה אתה בעצם מבקש מבית משפט לפסוק לך שכר עבור עבודתך הברוכה, כאשר מינואר 2014 ועד שעשית את זה פעם ראשונה, די, כשבית המשפט למגינת ליבה של התובעת מבהיר לך שאתה צריך לקבוע את עמדתך בעניין, לדעתי זה היה באמצע 2018, אז איפה היית 4 שנים?**

ת: לא הבנתי את השאלה אדוני, מצטער.

כב' השופט: טוב, שאלה הבאה.

ת: לא, אני, אני, אני לא, מה זאת אומרת איפה הייתי?

כב' השופט: לא ביקשת שכר?

ת: קיבלתי אותו. קיבלתי הכל, קיבלתי,"

251. לאחר מכן תיקן התשובה:

"**ת: אני ביקשתי מאנג'לה שמעון בשנת 2011 שכר וסיכמתי איתה שהיא משלמת לי 250,000 דולר והיא שילמה אותם, הייתי צריך לקבל השלמה של שכר הטרחה, היה ברור לי שאני לא אקבל את זה, ולכן לא ביקשתי.**"

252. אילן נקלע למלכוד, מכיוון שדבק בטענה שנדחתה לפיה סיכם עם התובעת תשלום שכרו. אולם, כאשר הוגש נגדו כתב תביעה, היה עליו לפרט הטענה החליפית לשכר ראוי, ובעיקר לתמוך הטענה בחוו"ד של מומחה ולא להמתין עד שבימ"ש יעמיד אותו בשנת 2018, על הסיכון הרב שנטל כאשר לא העמיד חו"ד. תשובות אילן מלמדות, על שיהוי לא סביר שעל בימ"ש לזקוף לחובתו.

אומדן שעות העבודה על ידי מומחה בימ"ש

253. כפי שצוין קודם לכן, לפנים משורת הדין, בימ"ש מינה למען ברור האמת, בשלב מאד מאוחר יחסית, מומחה לשכר ראוי, עו"ד אליעזר פני גיל, כדי שיאמוד על יסוד התיעוד במסמכים שהגיש אילן, השכר הראוי.

254. ביום 19.3.19 המומחה הגיש חוו"ד. המומחה פרט בתחילת חוו"ד השכלתו וניסיונו, המסמכים שהובאו לעיונו ומהלך הכנת חוו"ד. לאחר מכן תאר המסגרת הנורמטיבית, תוך שהוא

מפנה לסעיף 46 **לחוק החוזים (חלק כללי) התשל"ג – 1973** וסוקר פסיקה נוגעת לעניין, לרבות לגבי השיקולים שעל המומחה להביא בחשבון.

255. בפרק המכונה "**דיון**" המומחה הסביר כי בחר לשום עבודת אילן לפי שעות העבודה שהושקעו בפועל לצורך מתן הטיפול המשפטי. המומחה הסביר המנעד האפשרי לקביעת שכר שעתי בהתאם להחלטה מספר 10/08 של וועדת שכר טרחה ארצית של לשכת עורכי הדין, שפורסמה בגיליון מס' 35 של "**אתיקה מקצועית**" – הנחיות והחלטות ועדת שכ"ט (להלן: "**החלטת שכר**"). המומחה מנה השיקולים השונים שהביא בחשבון לצורך הקביעה כי אילן זכאי לשכר שעתי בסך של 850 ₪ בתוספת מע"מ. המומחה הסביר שלפי השכר השעתי שקבע אם בימ"ש יאשר הטענה של אילן לכריתת הסכם שכ"ט בין אילן ובין התובעת, אילן עבד 864 שעות.

256. בפרק המכונה "**מסקנות**" המומחה קבע כי אילן השקיע כ – 420 שעות והפנה לטבלה בה שם העבודה לפי קלסר שאילן הגיש, בנפרד. המומחה ציין כי עיגל השעות כלפי מעלה, מתוך הנחה, שבוצעו אף עבודות שאינן באות בהכרח, לידי ביטוי בכתובים וכן שהיו תכתובות שלא ניתן לשחזרן, והביא כדוגמא תכתובת במכשיר טלפון נייד מסוג "**בלקברי**" שהתובעת עשתה בו שימוש. המומחה קבע כי אילן זכאי לשכר טרחה ראוי בסך של 357,000 ₪ בתוספת מע"מ.

257. המומחה הסביר מדוע "**יכול בהחלט שיהיה פער בין הכמות הגלובלית של העבודה כפי שהוערכה ע"י הנתבע, לבין מה שאכן בוצע בפועל. זה מה שקרה במקרה הנוכחי, והפעם פעל הדבר לחובתו של הנתבע**".

258. בפרק המכונה "**שכ"ט בגין היאכטה**" המומחה קבע שיש לחשב את התקופה שבגינה יש לשלם שכ"ט, מיום פטירת המנוח בחודש מאי 2009 ועד להפסקת הנאמנות בעת מכירת היאכטה בשנת 2015.

259. המומחה ציין בסעיף 2 כי אילן הזכיר עובדת היותו נאמן, אך לא כלל, כשפרט שורה של פעולות משפטיות שבצע עבור התובעת, "**פעולות הנוגעות לנאמנות**". אולם, בהמשך הסעיף המומחה ציין כי אילן התייחס בתצהירו "**לפעולות שביצע בעניין זה, וכן צרף תיעוד הנוגע לפעולותיו כנאמן**".

260. המומחה הסביר בסעיף 3 כי כאשר עו"ד משמש כנאמן לנכסים "**יש לקבוע שכר טרחתו באחוזים משווי הנכס, וכן בהתחשב בתקופה שבה היה נאמן בעניינו של אותו נכס. שכר טרחה ראוי במקרים אלה, אינו מהווה נגזרת משעות הטיפול, ואין זה גם ראוי שייגזר משעות הטיפול**".

261. בסעיף 6, המומחה הפנה לעקרונות שגיבשה ועדת שכ"ט של לשכת עורכי הדין וגזר בהתאם לשווי היאכטה שכר טרחה בשיעור 1% לשנה וכך על פני שבע שנים לפני מועד מכירת היאכטה וסה"כ סך של 395,000 ₪ בתוספת מע"מ.

262. עוד בטרם זומן המומחה להיחקר על ידי התובעת ואילן, היו מספר התייחסויות בעת חקירת בעלי הדין לסוגיית השכר הראוי.

הבחנה בין ניהול שוטף של היאכטה ובין מאבק על הבעלות ביאכטה

263. בעמוד 311 משורה 13 אילן מבחין בין ניהול שוטף של היאכטה ובין מאבק על הבעלות ביאכטה

"**ת: אני אומר, הניהול של היאכטה, הוא, או של החברה של היאכטה לא הניהול של היאכטה עצמה, זה אומרים את זה רק ככה, הוא נעשה באופן שוטף במהלך כל השנים, מי שרכשנו את זאת ספציפית ב-2006 עד שהיא נמכרה ב-2015, המלחמה שבעיזבון, הייתה קשורה גם לנושא הבעלות ביאכטה, שני דברים שונים, אבל הם שניהם קשורים ליאכטה,**"

264. המומחה התייחס לטענה זו בחוו"ד וקבע שמעבר לשירות בעניין החזקת היאכטה לאילן הייתה לו תרומה נכבדה בניכוס היאכטה לתובעת.

התקופה של מתן השירותים

265. בעניין התקופה לפיה יש לפסוק שכר ראוי, בעמוד 271 משורה 13 אילן הסביר ש – 13 הקלסרים שהגיש מטעמו מתעדים עבודה עד סוף שנת 2013:

"**כב' השופט: אז ה-14 קלסרים זה רק לעניין ה-250,000 דולר?**

ת: לא, 14 קלסרים נמשכים עד סוף דצמבר 13, או תחילת ינואר.

כב' השופט: רגע, עוד פעם, אני אנסח עוד פעם, אבל כטענת הגנה כלפי התובעת אתה מנסה לבסס באמצעות 14 הקלסרים 250,000 דולר או סכום גבוה יותר?

ת: יותר, סכום גבוה, סכום הרבה יותר גבוה מ-250,000 דולר, שלא תבעתי אותם, נכון לא תבעתי אותם כי,"

אופן התיעוד

266. בעמוד 326 משורה 9 אילן עומת עם טענתו לתיעוד עבודתו בקלסרים שהגיש:
"אני ברגע זה לא יכול לזכור כל אחד ואחד מהמסמכים שכתבנו, אם כתבנו, כתבתי את זה ככה, אני מניח שהייתה שיחה שלי קודם והמייל של אנג'לה לשי באיזה שהוא מקום משקף גם את מה שייעצתי לה או את מה שדיברתי איתה. אני עכשיו צריך לקרוא את המייל במהירות כדי לדעת על מה היה. אני לא יכול לזכור."

ובעמוד 327 משורה 21:
"זה לא היה ייעוץ, זה איזה תשובה שנתתי לאי-מייל ובעקבות זה מן הסתם דיברנו ולא זוכר להגיד לך מה אמרתי, אבל מן הסתם דיברנו על זה, זה שאני מגיב על אי-מייל באיזה שהיא בדיחות הדעת כזאת, או אחרת זה לא הייעוץ שאליו אני מתכוון."

ובעמוד 328 משורה 6:
"ש: הם נהיו חברים עכשיו, היא מתייעצת איתו על הכל, זה נועד לעבור לאנג'לה? זה נועד לעבור לאנג'לה?
ת: עוד פעם, זה הערה בבדיחות הדעת, זה לא ייעוץ,".

חקירת המומחה על ידי התובעת

267. המומחה נחקר ארוכות על ידי התובעת וקצרות על ידי אילן. לעניין חקירת המומחה על ידי התובעת, כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 25.9.19, חלק ניכר מתחילת החקירה, עד עמוד 18, עסק בשאלות שהופנו למומחה לגבי המחלוקת בין הצדדים ולא תרם לברור האמת.
268. בעמוד 19 המומחה אישר כי מודע לכך שבקלסרים שאילן הגיש יש מסמכים הנוגעים לתקופה שלאחר ניתוק הקשר בין התובעת ובין אילן וכי התייחס לכך בחוו"ד.

269. בעמוד 30 המומחה הסביר שעיגל שעות במספר אחוזים למעלה שכן הביא בחשבון מעבר למסמכים בהם עיין "**פגישות, טלפונים ונסיעות**". המומחה הסביר בעמוד 31 לגבי הפגישות, כי עיין במסמכים שתיעדו פגישות.

270. בעמוד 40 ציין כי היה ער לכך שחלק מהמסמכים הופיעו בקלסרים מספר פעמים.

271. כאמור לעיל, בעמוד 80 המומחה העיד שהתרשם שחלק לא מבוטל מההישג לפיו היאכטה הוקנתה לתובעת ולא לעיזבון, הינו בזכות אילן.

חקירת המומחה על ידי אילן

272. כאמור לעיל, גם אילן חקר קצרות המומחה. מרבית החקירה נסבה על טענת אילן שהמומחה היה "**קמצן**" בשומת שכרו. מכאן שגם התובעת וגם אילן לא שבעו נחת מהסכום השעתי שנקבע, זו סברה שהסכום גבוה מדי וזה סבר שהוא נמוך מדי. המומחה אישר כי לא היה "**רחב לב מדי**".

טענות הסף של התובעת בעניין שכר ראוי

273. כאמור לעיל, התובעת העלתה בסיכומיה טענות סף שונות ששוללות מאילן הזכות לברר בתובענה זו זכותו לשכר ראוי. התובעת טענה בסעיף 117 לסיכומיה כי בימ"ש זה אינו מוסמך לקבוע שכר ראוי לאילן.

274. למרות המחדלים בהתנהלות אילן, התמונה הכוללת מהראיות הרבות, היא שההתרשמות הראשונית של בימ"ש, עת מינה המומחה לשכר ראוי, התאמתה. מערכת היחסים בין התובעת ובין אילן **חרגה מחברות גרידא**, ואילן הציג תיעוד בכתב לשירות משפטי על פני **תקופה ארוכה**. אין לקבל טענת התובעת כי שללו ממנה הזדמנות להבהיר לאילן כי היא אינה מעוניינת או נזקקת לשירותיו. לנוכח משך הזמן, והיקף הטיפול, היה עליה להביא בחשבון כי תאלץ לשלם, לפחות על חלק מהשירותים.

275. כמו כן, בימ"ש דוחה הטענה כי אילן הציג כביכול "**סברות**" ולא ראיות. למרות הפגמים הדיוניים, בסופו של יום, לתובעת היה יומה לחקור אילן לגבי שלל הראיות שהגיש, והיא ניצלה הזדמנות זאת, עד תום. כפי שפורט קודם לכן, לגבי מספר רב של סוגיות, בחלק לא מבוטל מהנושאים, החקירה השיגה מטרתה, הן לעניין זהות הלקוח, הן לעניין היקף הטיפול ועוד.

276. לא זו אף זו, גם המומחה מטעם בימ"ש נחקר באופן יסודי על ידי התובעת וסקירת חקירתו מלמדת, שידע לזהות התקופה הנוגעת לעניין, כפילויות בחלק מהמסמכים ועוד.

277. כמו כן, התובעת טענה שאין פירוט בכל עניין ועניין אילו שירותים משפטיים ניתנו, מתי ניתנו ואיזה תוצרים גשמיים ייצר עורך הדין.

278. בימ"ש כבר עמד על הקושי באופן שבו אילן מבקש בדיעבד תשלום שכרו. לכן, כאשר אילן טען כלפי המומחה כי הוא היה "**קמצן**" באומדן, אין לקבל טענה זו. זאת, לנוכח האופן הרשלני בו תעד אילן עבודתו, ובמיוחד העובדה שניסה לקבל כספים ללא אישור התובעת. לכן, בימ"ש מצדיק עמדת המומחה לפיה לא אמד ברוחב לב. אולם, גם העמדה הקוטבית של התובעת לפיה בגלל כשליו של אילן **לא מגיע לו דבר**, אינה צודקת ואינה מקובלת.

279. לכן, בימ"ש דוחה טענות הסף.

הטענה לגוף חוו"ד בנספח לסיכומי התובעת

280. התובעת הפנתה בסעיף 85 לסיכומיה לטבלה מפורטת בה סימנה בצבעים שונים הטענות השונות שנזכרו לעיל, לגבי תוכן הקלסרים שהגיש אילן. בירוק סימנה מסמכים שלא ברור איך הגיעו לאילן, בצהוב, מסמכים שנשלחו אל פרץ בלבד, בוורוד, מסמכים בעניין היאכטה, ובכתום, מסמכים הנוגעים להעברת המניות. התובעת טענה בסעיף 86 לסיכומיה שמהטבלה עולה "**שאותם מסמכים ספורים ודלי עמודים שלא מסומנים בצבע**" הינם מסמכים אליהם התייחסה התובעת בתצהיר תשובתה והכחישה שקיבלה לגביהם שירות משפטי.

281. על התובעת היה לצרף הטבלה המפורטת לתצהיר התשובה שהגישה לראיות אילן, ולעמת אילן בחקירתו לגבי הטבלה.

282. כמו כן, היה עליה להעביר למומחה הטבלה להתייחסותו **עובר להגשת חוו"ד ולחקור אותו לאחר מכן לגבי הטבלה.**

283. מכיוון שהתובעת שללה מהמומחה ואילן האפשרות להתמודד עם תוכן הטבלה בעת הבאת הראיות, אין להידרש אליה, מעבר לשאלות שהופנו אל אילן והמומחה בחקירותיהם הארוכות.
284. אולם, גם לגופה, אין בטבלה כדי לאיין ממצאי המומחה, כמשאלת התובעת. חלק מהטענות בטבלה נבחנו על ידי המומחה והוא אף נחקר עליהן.

הטענה שאילן כלל בראיותיו מסמכים בהם עיין לאחר תום התקופה בה טען שנתן ייעוץ

285. בצבע ירוק, התובעת סימנה מסמכים הנוגעים לטענה אותה כינתה "**השאור שבעיסה**" לפיה אילן הגיש "**תכתובות מייל רבות**" בהן אילן "**כלל אינו מופיע כשולח או מקבל**" וטענה שהגיעו לידיו לאחר תום התקופה בה טוען כי נתן ייעוץ משפטי.

286. לנוכח הגשת חוו"ד של המומחה, על התובעת היה לשכנע את בימ"ש כי נפלה בחוו"ד טעות בולטת. התובעת לא טענה שהפנתה המומחה לטענה אותה כינתה "**השאור שבעיסה**" לפני הגשת חוו"ד, אך הוא התעלם מטענה חשובה זו ולא בדק אותה, או טעה באופן בולט בבדיקה.

287. כמו כן, סקירת חקירת אילן והמומחה מעלה כי לעניין היקף המסמכים שהגיש אילן, 6,000 עמודים, לשיטת התובעת בסיכומיה, התובעת לא עימתה אילן, או המומחה, לגבי הטענה שחלק מהמסמכים, הגיע לידי אילן בדיעבד. כך גם לגבי הטענה הממוקדת לגבי שתי תכתובות שמי שמחק תאריך הקבלה של התכתובות, לטענת התובעת, "**פספס**" אותן.

288. התובעת הייתה ערה לכך שלא חקרה אילן דווקא לגבי "**השאור שבעיסה**" ולכן טענה שאילן היה צריך להוכיח שעיין בתכתובת בתקופה הנוגעת לעניין. מכיוון שבימ"ש העמיד פרק זמן מופלג לחקירת אילן, ההימנעות מחקירה בעניין זה, שללה מאילן אפשרות לענות לטענה זו ולכן חוסמת התובעת מהעלאת הטענה לראשונה בסיכומיה. אילן דחה טענה זאת בסיכומיו.

289. התובעת גם לא אמדה היקף מסמכים אלה מתוך 6,000 העמודים שמכילים הקלסרים. לכך יש להוסיף שהמומחה העיד כי התרשם מהמהות ולא מהנפח.

290. כאן המקום לציין שלהבדיל מהעמדה הנחרצת בסעיף 77 לסיכומיה בהן העלתה הטענה כי אילן לא עיין במסמכים בתקופה הנוגעת לעניין, בסעיף 85 טענה ש"**לא ברור**" מתי הגיעו המסמכים לאילן.

291. כמו כן, יצוין שטענה זו הופיעה שלוש פעמים במקומות שונים בסיכומי התובעת. בימ"ש לא נתן לתובעת מכסה של 24 עמודים כדי שתשוב פעם אחר פעם, על אותה טענה, במקומות שונים. נוסף לכך, האופן בו חזרה פעם אחר פעם על אותה טענה מבליט מחדלה להקדיש זמן הולם לברור טענה זאת בעת חקירות אילן והמומחה.

מכתבים שנשלחו לפרץ בלבד

292. בצבע צהוב, התובעת סימנה מסמכים שאילן קיבל מפרץ, מסמכים שנשלחו במקור לפרץ בלבד. התובעת קבלה על "**תגובות לקוניות וסתמיות**" של אילן. לעניין זה המומחה נדרש בחקירתו ותשובותיו מקובלות. לגבי השאלה, האם כאשר פרץ מעביר לאילן מכתב שהגיע רק אליו, יש בכך כדי לשלול האפשרות בעניין זה שאילן משרת גם עניינה של התובעת, בימ"ש יידרש בנפרד בהמשך כאשר ידון בשאלה מי היה הלקוח של אילן.

מכתבים בעניין היאכטה

293. בצבע וורוד, התובעת סימנה מכתבים הנוגעים ליאכטה. בעניין זה המומחה נחקר והעיד שהיה ער להבחנה בין המאבק על הבעלות על היאכטה ובין טיפול שוטף ביאכטה. לגבי המאבק על הבעלות ביאכטה, מקובלת על בימ"ש עמדת המומחה, על פי הראיות שהובאו, כי לאילן הייתה

תרומה בהקניית היאכטה לתובעת ולא למנהל העיזבון. לגבי טיפול שוטף ביאכטה, ממילא המומחה הבחין בין הטיפול בעיזבון ובין הטיפול ביאכטה ואמד השכר הראוי בנפרד.

שירות לפרץ בלבד

294. בצבע כתום, התובעת סימנה מסמכים הנוגעים לטענתה לשירות לפרץ בלבד בנושא העברת המניות לבעלותו. גם בעניין זה, לגבי השאלה, האם כאשר אילן מטפל בהעברת המניות לפרץ יש בכך כדי לשלול האפשרות שבעניין זה אילן משרת גם עניינה של התובעת, בימ"ש יידרש בנפרד בהמשך כאשר ידון בשאלה מי היה הלקוח של אילן.

מסמכים שהתובעת הצהירה שלא קיבלה לגביהם שירותים כלשהם מאילן

295. ללא צבע, אלה הם המסמכים שהתובעת טוענת כי על בימ"ש לקבל הר כגיגית עמדתה שלא קיבלה לגביהם שירותים כלשהם מאילן. כפי שיפורט בהמשך, בימ"ש לא קיבל עמדת התובעת כי לא קיבלה כלל שירות משפטי מאילן, כפי שלא קיבל טענת אילן שכל המסמכים מתעדים שירות לתובעת בלבד.

הטענה שאין התאמה "במקרים רבים" בין תיאור המסמכים ובין המסמכים

296. נוסף לאמור לעיל, התובעת טענה שאין התאמה "**במקרים רבים**" בין תיאור המסמכים ובין המסמכים שהגיש אילן לצורך הוכחת תיעוד עבודתו עבור התובעת. בימ"ש מביא בחשבון לצורך הדיון שקיימת אי התאמה בין תיאור המסמכים ובין המסמכים. אולם, ככל שמדובר "**במקרים רבים**", הערות בימ"ש לעניין הטענה בעניין הגשת מסמכים שלא הגיעו לאילן בזמן אמת, יפה גם בעניין זה.

297. מצופה היה שהתובעת תביא לפני המומחה לפני הגשת חו"ד "**המקרים הרבים**" לבדיקתו, בהנחה שיש מקרים רבים, מעבר לשלושה שהוזכרו בסיכומים.

מעמד חוו"ד של המומחה מטעם בימ"ש

298. ככלל, הנטייה היא שלא לסטות מחוות דעתו של מומחה מטעם בית המשפט, בהיעדר טעות בולטת. כך לדוגמה, נקבע **בע"א 3056/99 שטרן נ' המרכז הרפואי על שם חיים שיבא**, פ"ד נו(2) 936, 949 (2002). לכן, בימ"ש יבחן כעת האם נפלה בחוו"ד טעות בולטת.

הטענה לכשלים שנפלו בחוו"ד של המומחה מטעם בימ"ש

299. מעבר לטענות הרבות שמתיימרות לאיין ממצאי המומחה מטעם בימ"ש שנסקרו קודם לכן, תחת הכותרת "**כשלים בחוו"ד של המומחה**", התובעת טענה כי המומחה כלל בחוו"ד שני נושאים שיש להתעלם מהם:

1. המומחה התיימר "**להעריך**" זמן קריאה של קלסר.
2. המומחה כלל בחוו"ד שומה של שכר ראוי בגין הנאמנות על היאכטה והטיפול בה.

הערכת זמן קריאה

300. התובעת טענה שהמומחה התיימר "**להעריך**" זמן קריאה של קלסרי המסמכים שהגיש אילן וכי על בימ"ש להתעלם מממצא זה.

301. בעמוד 57 המומחה נשאל מדוע בימ"ש זקוק לשירותיו כדי להעריך זמן קריאה וענה על כך שהוא אובייקטיבי, בעל ניסיון בנושאים של שכ"ט ושב ופרט ניסיונו הרב, כחבר וועדת שכ"ט של לשכת עורכי הדין משנת 89 ויו"ר הוועדה מעל ל - 12.5 שנים והעיד כי "**עברו תחת ידי אלפי תיקים של שכ"ט**". בימ"ש מאמץ תשובת המומחה ולא מוצא בה טעות, או טעות בולטת. בימ"ש דוחה טענת התובעת בסעיף 103 לסיכומיה, לפיה בעניין זה "**האומדן של בימ"ש טוב כמו האומדן של המומחה**". אומדן הזמן הנדרש לקריאת חומר משפטי מסוים הוא חלק מקביעת חישוב השכר הראוי ונמצא בתחום המומחיות.

302. בעמוד 32, המומחה דחה הטענה כי היה עליו ללמוד גזרה שווה מהשכר שהוא עצמו ביקש לצורך עיון במסמכים שאילן הגיש לעניין שווי שכרו של אילן שגם הוא עיין באותם מסמכים. המומחה הסביר שהוא בניגוד לאילן לא כתב דבר, לא נדרש לעיון מעמיק תוכן, אלא עיין לצורך התרשמות באופן כללי. בימ"ש דוחה טענת התובעת בסעיף 99 לסיכומיה כי המומחה לא הצליח להסביר מאין "**נובע הפער העצום**" שכן הוא מאמץ תשובת המומחה כי אין לגזור גזירה שווה בין קריאה בזמן אמת על ידי עורך דין לצורך מתן ייעוץ משפטי ובין עיון ע"י מומחה לשכר ראוי.

הטיפול ביאכטה

303. בעניין היאכטה, המומחה הבהיר שקבע האומדן בעניין היאכטה "**בכל הכרוך בה**".

304. כאמור לעיל, התובעת טענה שעל בימ"ש להתעלם, מהממצא בעניין השכר עבור הטיפול ליאכטה.

305. בעניין אחד לא הייתה מחלוקת והוא שאילן נתן שירות משפטי לתובעת בעניין היאכטה.

306. התובעת טענה כי בעניין זה הייתה הרחבה חזית שכן אילן טען שהסך של 250,000 דולר אינו נוגע ליאכטה.

307. אולם, אילן טען שאין בסכום בסך של 250,000 דולר כדי למצות מלוא השכר המגיע לו.

308. התובעת טענה כי אילן העניק שירות רק בעניין היאכטה ואף שילמה לו עבור כך. לכן, אין לקבל הטענה כי כאשר ביקש בכתב ההגנה "**שכר ראוי**" אין לראות בבקשה זו גם ככוללת את התחום היחידי שבו לא הייתה מחלוקת בין התובעת ובין אילן שהאחרון אכן פעל כעורך דינה.

309. מהראיות שהובא לפני בימ"ש, החשבון האחרון שאילן הציג בעניין היאכטה היה החשבון מיום 25.7.11. מכיוון שאילן המשיך ליתן שירות עד מכירת היאכטה, בשנת 2015 כפי שאישרה התובעת עצמה, **עולה כי מגיע לו שכר בגין התקופה שעד מועד מכירת היאכטה.**

310. לכן, בימ"ש דוחה הטענה שעליו להתעלם מהתייחסות המומחה לטענת אילן לשכר ראוי בגין הטיפול ביאכטה.

בימ"ש מתערב בממצא שקבע המומחה בעניין הטיפול ביאכטה

311. המומחה אמד שכרו של אילן בעניין היאכטה בשיעור של אחוז משווי היאכטה. המומחה עומת עם טענת התובעת בסעיף 74 לתצהירה כי שילמה לאילן עבור היאכטה ולנספחים 20 ו – 21 שמתעדים בקשה לתשלום שכר עבור היאכטה והתשלום. הוא ענה כי סייג חוו"ד למקרה ששולם לאילן עבור שירותיו וגם לעניין התקופה בגינה שולם לאילן. למרות ההפניה לתצהיר התובעת, בימ"ש התרשם שגם בעניין זה, הצדדים לא הביאו לפני המומחה מלוא המידע בזמן אמת באופן מפורט, כל אחד מסיבותיו.

312. זאת, מכיוון שהתובעת צרפה לתצהיר התשובה שהגישה תיעוד של בקשה של נתבעים 2 ו – 3 מחודש נובמבר 2010 לתשלום סכומים שונים, לרבות, שכ"ט עבור היאכטה לנתבעים 2 ו -3 בסך של 10,000 דולר ותיעוד בגין התשלום, לרבות שכ"ט.

313. מהתכתובת מיום 25.7.11 עולה שהנתבעים 2 ו - 3 ביקשו מהתובעת באמצעות נתבע 1 תשלום סכומים שונים, לרבות, שכ"ט עבור היאכטה בסך של 3,000 דולר. יש תיעוד של ביצוע תשלום זה, לרבות שכ"ט עבור היאכטה.

314. התיעוד היחידי הנוסף לתשלום על ידי התובעת שהובא לגביו תיעוד בראיות הצדדים הופיע בנספח 18 לראיות פרץ, ובו מופיעים תשלומים מיוני 2013 לנתבעים 2 ו – 3 על ידי התובעת בסך של 67,200 פאונד ובסך של 26,513.75 דולר. לכן, ביום 8.6 בימ"ש הורה לצדדים להגיש העתק בקשת נתבעים 2 ו – 3 עובר לביצוע שני התשלומים כדי לבדוק בגין מה שולמו. אילן הגיש ביום 10.6.20 הודעה בה ציין כי כלל לא מדובר היה בבקשה לתשלום שכר טרחה, אלא בבקשה של התובעת להעביר תשלומים עבור דמי שכירות בגין נכס בעיר לונדון. התובעת טענה שמדובר בתשלום עבור היאכטה, אך שני הצדדים לא הציגו הבקשה בכתב שקדמה לביצוע התשלום.

315. מכיוון שבימ"ש לא מצא בראיות שהגישו הצדדים תיעוד של תשלומים נוספים מחשבון התובעת לנתבעים 2 ו – 3 מעבר לתשלומים בנובמבר 2010, ביולי 2011, וביוני 2013 הוא הורה לצדדים ביום 8.6.20 להפנות תשומת לב בימ"ש למספרי הנספחים המתעדים תשלומים נוספים ככל שמי מהצדדים צרף לראיותיו העתק בקשה לתשלום נוסף מהתובעת לנתבעים 2 ו - 3, ותיעוד של תשלומו, שנשמט מעיני בימ"ש. בהודעה שאילן הגיש ביום 10.6.20 הוא לא הפנה בימ"ש לתיעוד של תשלום נוסף וגם התובעת לא עשתה כן בהודעה שהגישה.

312. בניגוד לשכר הראוי בעניין העיזבון, לגביו, בימ"ש קבע כי לא סוכם סכום שכר הטרחה, בעניין היאכטה, הובאו ראיות שלפחות בשנים הראשונות, סוכם על סכום השכר. בהתאם לנספח 20 לתצהיר התובעת היא הסכימה ואף שילמה לאילן עבור שנת 2009 שכר בעניין היאכטה בסכום בסך של 10,000 דולר של ארה"ב וביולי 2011 פרץ מבקש עבור אילן סכום בסך של 3,000 דולר של ארה"ב והתובעת מאשרת ומשלמת.

313. לכן, בעניין זה, מרגע שהעובדות לפני בימ"ש, ועל אף שכאמור לעיל, הצדדים לא פרטו העובדות לפני המומחה בטרם הגיש חוו"ד, אין מקום להעריך השכר הראוי על בסיס שיעור משווי היאכטה, אלא על יסוד שני הסכמים לגבי שתי תקופות עוקבות.

314. לא הוצג תיעוד לשכר ששולם עבור היאכטה לשנים 2011 עד 2015 עת נמכרה היאכטה. על אף שחל קרע בין התובעת ובין אילן בשנת 2014, לא הובאה ראיה לפיה פיטרה אותו התובעת מתפקידו כנאמן על החזקת היאכטה. להפך, כאמור לעיל, התובעת הסבירה בעדותה כי לא הפסיקה העסקתו בעניין היאכטה שכן בעניין זה היה עורך דין "**טוב מאד**".

315. לכן, בימ"ש עושה שימוש בסכומים שהוסכמו ושולמו עבור 2009 ו – 2010 כדי לקבוע על דרך ממוצע שכר בסך של 6,500 דולר לשנה, לכל אחת מהשנים 2011, 2012, 2013, 2014 וחלק משנת 2015. סך הכל, סך של 29,250 דולר של ארה"ב. מכיוון שאילן לא הגיש בראיותיו דרישות שנתיות לשנים אלה, בימ"ש מעמיד שער החליפין על 3.5 ₪ לדולר, הוא שער החליפין נכון למועד כתיבת פסק הדין וקובע סכום כולל בסך של 102,375 ₪ (כולל מע"מ) ללא הצמדה נוספת.

הטענה לפער בין כמות השעות ובין התוצרים בפועל

316. נוסף לשני הנושאים בחו"ד שהתובעת טענה שעל בימ"ש להתעלם מהם, התובעת מנתה בסיכומיה כשלים שונים בחוו"ד.

317. בימ"ש דוחה טענת התובעת בסעיף 100 לסיכומיה כי הערכת המומחה הייתה "**אבסורדית**" שכן יש "**פער אדיר**" בין כמות השעות שאמד ובין "**התוצרים בפועל**".

318. בעמוד 42 המומחה העיד כי התייחס לתוכן ולא לנפח ולראיה בעניין אחד מהקלסרים לא מצא לקבוע שכר כלל ויש הבדל בין קביעותיו לגבי הקלסרים השונים.

319. המומחה נשאל בעמוד 45 לגבי תוכן המסמכים כגון הערה של אילן לגבי מסמך מסוים "**שטויות במיץ עגבניות**" והסביר שגם כדי להעיר הערה זאת היה על אילן לעיין במסמך נשוא ההערה. ראו גם בעמוד 51 תשובת המומחה להתייחסות של אילן לפלוני בקלסר 8 כ"**סמרטוט רצפה**" בה ענה המומחה שהוא רואה את התמונה הכוללת.
320. המומחה העיד בעמוד 47 כי היה ער לכך שבחלק גדול מהמסמכים יש "**זרימה בכיוון אחד**" כטענת התובעת, דהיינו, מדובר במסמכים שנשלחים אל אילן והסביר שהניח לנוכח הקשר בין פרץ ובין אילן שהם שוחחו על המסמכים שהעביר פרץ אל אילן ובעמוד 48 העיד שהניסיון המשפטי מלמד ש"**עורך הדין עשה משהוא**" עם המידע שהועבר אליו. המומחה העיד בעמוד 49 בשורה 6 על "**בלי סוף התכתבויות עם פרץ**".

321. בעמוד 52 המומחה העיד שאילן לא רק קרא מסמכים, אלא גם הגיב ובעמוד 54 הזכיר מכתב של אילן לתובעת ו"**מיילים ארוכים**" של התובעת לאילן ותשובתיו אליה. המומחה העיד

שמשרדים מחייבים על קריאת מסמכים יותר מארבעים שעות כפי ששם קלסר 5. בעמוד 64 נשאל האם יתכן שאילן רק קיבל מסמכים ולא עיין בהם ועל כך ענה שלא עולה בדעתו שכך נהג אילן.

322. בעמוד 65 המומחה העיד שאם הייתה עבודה נוספת, מעבר למסמכים בהם עיין, אז צריך להגדיל מספר השעות שקבע. בעמוד 66 העיד שיש **"פה מיילים ארוכים, ארוכים עד מאד".**

323. התובעת דרשה מהמומחה לציין מסמכים שכתב אילן. המומחה הפנה לתגובתו של אילן לבקשה לפי פקודת ביזיון בימ"ש, עדותו בבימ"ש, מכתב בעניין נסיעת התובעת לקפריסין (המומחה עמד על כך שגם הסדרת תנאי נסיעה הם לפעמים חלק מעבודה משפטית), מכתב בעניין העושר הפיננסי של התובעת, הערותיו להסכם הפשרה עם מנהל העיזבון. התובעת דרשה פרוט של כל המסמכים שכתב אילן ולכן בימ"ש הפסיק הדיון כדי לאפשר למומחה לעיין בקלסרים ולהתייחס לשאלה לגבי כל קלסר בנפרד. לאחר ההפסקה, המומחה סקר מעמוד 70 הקלסרים אחד לאחד.

323. בקלסר 1 מצא מכתבים לגרומבך ומכתב לחברה באיי הבתולה והתכתבות של עשרים מכתבים בדואר מקוון עם גרומבך.

בקלסר 2 מצא הערות אילן להסכם הפשרה.

בקלסר 3 מצא מכתב למנהל העיזבון.

בקלסר 4 מכתב בעניין נסיעת התובעת לקפריסין.

בקלסר 5 ציין כי לא מצא מכתבים של אילן, אלא קריאה בלבד של "**מיילים ארוכים**" של התובעת לאילן.

בקלסר 6 מצא התייחסות של אילן להערותיו ל"**פרק המניות**".

בקלסר 7 מצא מכתב לגרומבך.

בקלסר 8 מצא "**אין סוף תכתובת**" בין פרץ ובין אילן והתייחסות לנסיעה לוינה. הנסיעה הוזכרה קודם לכן בפסק הדין בהתייחסות לחקירות התובעת ואילן בעניין הניסיון למכור יכין חקל. התובעת אישרה מימון הוצאות אילן בנסיעה זו.

בקלסר 9 מצא "**לא מעט מיילים עם הערות קצרות**" של אילן ואימות תצהיר של גרומבך. אילן טען שהצהיר שערך התצהיר ולא רק אימת אותו. כמו כן המומחה הזכיר מכתב של אילן לגרומבך.

המומחה העיד שבקלסר 9 היה אזכור של 21 פגישות בהשתתפות אילן. התובעת חלקה על מספר הפגישות.

בקלסר 10 אילן מייצג פרץ בבקשה וכותב בשמו תגובה.

בקלסר 11 המומחה מצא פקסים שאילן כתב ושלח.

קלסר 12 עסק ביאכטה.

בקלסר 13 המומחה מצא תגובה של אילן לבקשה להמצאת מסמך ותגובה של אילן לבקשה לפי הפקודה לביזיון בימ"ש.

324. התובעת טענה בסעיף 106 לסיכומיה לנוכח האמור לעיל "**כי בעניינו לא ניתן לקבל את חו"ד המומחה כבסיס ראייתי לקביעת שכר ראוי**". בימ"ש לא מקבל טענה זו. חו"ד לשכר ראוי אינה מדע מדויק. בימ"ש לא מוצא טעות, או טעות בולטת באומדן השעות של המומחה.

השכר השעתי

325. מעמוד 21 המומחה ענה לשאלות לגבי החלטתו לשום השכר לפי שכר שעתי בסך של 850 ₪. הוא ציין בעמוד 23 שהביא בחשבון, גם העובדה שאילן מתמחה בדין ימי ולא ב"**משפט מסחרי מובהק**", אם כי התרשם מהתיעוד שאילן "**מבין היטב התחום המסחרי**".

326. התובעת טענה בסעיף 104 לסיכומיה שהיה על המומחה לפי הפסיקה לקבוע לאילן השכר על הצד הנמוך בסך של 600 ₪ לשעה. בימ"ש לא מקבל העמדה שהפסיקה מחייבת פסיקה על הרף "**הנמוך ביותר**" כטענת התובעת בפועל וקובע שקביעת המומחה הינה על הצד הנמוך בנסיבות העניין כדרישת הפסיקה שכן הרף העליון ביותר היה 1,000 ₪ לשעה.

שכר בגין עדות

327. התובעת מתחה בסעיף 106 לסיכומיה ביקורת חריפה על קביעת המומחה כי רואה "**תוצר משפטי**", בעדות שאילן נתן לאחר שאולץ להתייצב בצו הבאה. בעמוד 82 המומחה עמד על דעתו

שמגיע לאילן שכר בגין עדותו לאחר שזומן על ידי בימ"ש. שכר בגין עדות, בימ"ש פוסק, אלא אם כן, הלקוח סיכם על שכר עם עו"ד שמעיד מתוקף תפקידו ועו"ד מוותר בדיון על פסיקת שכרו. אילן לא זומן לעדות בעניין אישי שלו. לכן, גם אם אולץ להתייצב בצו הבאה, לגופה של עדות, היא נגעה ביאכטה ומעמדה. לתובעת היה ענין ברור ובלעדי במתן העדות. לכן, גם אם עמדת המומחה אינה נקיה מספקות, לא היה מקום לביקורת החריפה.

מי הלקוח שאמור לשאת באומדן שקבע המומחה ?

328. המומחה התבקש לאמוד שווי העבודה המשפטית שמתועדת בראיות שהגיש אילן. לצורך הכנת האומדן ראה בתובעת ובפרץ מקשה אחת. אולם, המומחה לא התבקש, וגם ציין שלא התיימר לקבוע מי היה הלקוח לעניין העבודה המתועדת.

פרץ והתובעת לא היו מקשה אחת

329. כאמור לעיל, בתקופה שהחלה במות המנוח, הייתה **אחדות מטרה** בין התובעת ובין פרץ. אולם, אין לראות בהם **מקשה אחת**. לתובעת הייתה מטרה להאבק על הבעלות **על מלוא נכסי הקבוצה** ואילו פרץ התמקד במאבקו לקבל **מניותיו**, כמפורט לעיל. בשלב הראשון, מטרותיהם השתלבו זו בזו, אך בהדרגה נפרדו דרכיהם, עד לקרע מוחלט.

אחדות המטרה בעניין המאבק במנהל העיזבון גרם לתובעת להיעזר בפרץ ובאילן

330. כאמור לעיל, בשנים הראשונות יש אחדות מטרה והיא מאבק במנהל העיזבון. התובעת מבקשת להביא לסיום כהונתו כדי לנהל הקבוצה. פרץ מעונין להביא לסיום כהונתו שכן המנהל הוא זה שמתנגד להעברת המניות. נוסף לכך, בתחילת הדרך התובעת מזהה בהעברת המניות לפרץ מטרה משותפת שכן היא תעניק לה יתרון בכח ההצבעה על מנהל העיזבון.
331. מכאן שכאשר אילן פעל למען העברת המניות לפרץ וסיום כהונת המנהל, הוא פעל הן למען התובעת והן למען פרץ. העובדה שהתובעת ופרץ אינם מקשה אחת באה לידי ביטוי בכך **שבשלב מסוים**, התובעת תשנה עמדתה בעניין העברת המניות, לטענתה מכיוון שהבינה שהוטעתה בעניין זה. אילן נותר מחויב בכל מאודו לקדם עניינו של פרץ לקבל המניות.

טענת התובעת לגבי טיב השרות בעניין העברת המניות

332. התובעת ביקשה מבימ"ש ברישא של סעיף 92 ש"**לא לקבוע ממצאים או הכרעות אגביות על סמך ראיות חלקיות**" בנושא העברת המניות לפרץ שכן הסוגיה תלויה ועומדת בהליך אחר. אולם,

בהמשך אותו סעיף עסקה בהרחבה בפרוט טענותיה בעניין זה כדי להצביע "**על מה שעולה בבירור ושנדרש לדיוננו כאן**". עמדה זו אינה מקובלת. משביקשה התובעת כי בימ"ש לא יקבע ממצאים והכרעות אגביות לגבי טיב השרות בעניין העברת המניות, בימ"ש לא יקבע ממצאים והכרעות אגביות.

בימ"ש לא מקבל עמדת התובעת כי אילן לא נתן לה שירותים מעבר לטיפול השוטף ביאכטה

333. כאמור לעיל, בימ"ש סקר נושאים שונים בהם טיפל אילן וקבע שבחלק מהם טיפל רק עבור התובעת, כגון הבעלות ביאכטה, ואיזון המשאבים, ובשורה של נושאים הוא מטפל בקידום עניינו של פרץ, אך בו זמנית, בגלל אחדות המטרה, מסייע גם לתובעת. בימ"ש התרשם שהתובעת לא הייתה מופתעת בשנת 2011 מדרישת אילן לתשלום שכר וראה באמירת עו"ד רייכר, על אף הלוליינות בעדותו, הודאת בעל דין ברורה בעניין מתן השירות המשפטי לתובעת גם בענייני העיזבון.

334. בימ"ש לא קיבל טענת התובעת כי העבירה אל אילן באמצאות פרץ מסמכים "**כדי לחלוק עם**" אילן תסכולה בעניין מסוים, במסגרת "**חברות גרידא**" ולכן כל מסמך שלגביו לא הורתה לפרץ להעביר אותו לאילן, אינו מחייב אותה. בימ"ש מסיק מהראיות שהובאו לפניו שהמציאות הייתה מורכבת יותר מזו שהתובעת הציגה בסיכומיה.

335. כך, גם בימ"ש לא קיבל טענת התובעת שביקשה מאילן **כעורך דין של פרץ** לבצע פעולה מסוימת. בימ"ש גם לא קיבל טענת התובעת בסיכומיה, כי פרץ מעביר לאילן מכתבים מהתובעת כי הוא אובד עצות ונאלץ להיעזר באילן "**על מנת שיסייע לו למלא התפקיד שהתיימר למלא עבור התובעת**". פרץ אינו עורך דין ולכן לא התיימר ליתן לתובעת שירות משפטי.

336. מכאן שגם אין לקבל טענת התובעת כי אין הגיון בטענת אילן כי "**מרבית העבודה השוטפת ומרבית הערותי המקצועיות הועברו באמצעות פרץ**". גם אם לא "**מרבית**" השירות של אילן לתובעת היה באמצעות פרץ, חלקו, אכן ניתן באמצעות פרץ, אף לשיטת התובעת, אם כי כינתה שירותים אלה, כרצון ל"**חלוק תסכול**", או פעילות כעורך דין של פרץ.

337. ראיות אילן וממצאי המומחה מצביעים על קשר הדוק וישיר בפגישות ובעיקר בהתכתבויות שחורג מ"**חברות גרידא**", על פני תקופה ארוכה.

338. לכן, בימ"ש דוחה הטענה ש"**אין בפני בימ"ש שמץ ראיה**" על מתן שירותים של אילן לתובעת בעניין העיזבון ובימ"ש קובע כי אילן נתן שירותים משפטיים לתובעת מעבר לטיפול השוטף ביאכטה.

אילן שירת שני לקוחות בו זמנית, את התובעת ואת פרץ

339. כאמור לעיל, בימ"ש דחה הטענה של אילן ופרץ כי פרץ היה שלוח בלבד של התובעת. לפרץ היה עניין אישי בקבלת המניות ששווין רב (שווין הוערך לטענת התובעת בעשרות מיליוני דולר של ארה"ב). פרץ טען בסיכומיו כי היה שותף של המנוח. לשיטתם של פרץ ואילן, פרץ היה שותף של התובעת בבעלות על הקבוצה שכן זכאי לטענתם לקבל המניות. בסיכומיו, כאשר אילן מתייחס לשירות המשפטי שנתן לתובעת בעניין הסכם הפשרה הוא מציין שהערותיו "**הן ברובן לטובת התובעת**". לכן, גם אם לעניינים מסוימים פרץ היה שלוח של התובעת, **התמונה הכוללת** היא שהתובעת ופרץ, ובעיקר פרץ, הם השולחים ואילן שלוחם.

340. מכאן שאין לקבל הטענה הקוטבית של התובעת כי לא קיבלה שירות משפטי מאילן, מעבר לטיפול ביאכטה, אך גם אין לקבל הטענה הקוטבית של אילן כי התיעוד שהגיש מוכיח שהשירות המשפטי היה עבור התובעת בלבד.

פרץ הוא הלקוח העיקרי של אילן

341. מכאן, שעד למועד הקרע בין התובעת ובין פרץ, אילן פועל עבור שני לקוחות, פרץ מצד אחד והתובעת מצד שני.

342. יש הבדל מהותי בין האופן בו אילן משרת התובעת ובין האופן בו משרת פרץ. אילן לא מוצג בתיעוד כלפי כולי עלמא, כמייצג התובעת. הוא פועל בכובע של מי שמשמיע דעה נוספת לעמדת עורכי דין אחרים "**מוצהרים**" שייצגו התובעת **בכל עת**. רק את פרץ, אילן ייצג **בלעדית** כלפי עולם ומלואו.

343. מסקירת הפעולות השונות קודם לכן, עולה שהתיאור של אילן לעניין היותו "**מפקח על**" מטעם התובעת על עורכי דינה היה מופרז בלשון המעטה ופעולות שונות כגון מו"מ עם בא כוח האחים ובדיקת האפשרות לקבל חוו"ד מבריסטר אנגלי לא בשלו לפעילות מהותית.

344. גם בדיקת ההתכתבות בבלקברי מלמדת שעוצמת מעורבות אילן, אינה מרובה כפי שתיאר.

345. בימ"ש קובע כי מחויבותו העיקרית של אילן כעולה מהתכתובות בקלסרים, ומהראיות שהובאו לפניו, היא ביחס לפרץ. לעניין זה ראה גם ההערות של אילן בהתכתבות עם פרץ "**לעיניך בלבד**". אילן ניסה לתרץ עניין זה בסיכומיו, אך בימ"ש לא ראה בהסבר, מענה מניח הדעת.

346. מחויבות רבה זו לפרץ, ביחס ללקוח השני, דהיינו, התובעת, באה לידי ביטוי גם כאשר "**לקח צד**" והחליט לחתום על תצהיר לטובת פרץ לאחר שחל קרע בין התובעת ובין פרץ. מצופה מעורך דין שעסק בענייניו של לקוח לא לחתום על תצהיר שעומד בסתירה לענייניו של הלקוח, אף לאחר סיום מתן השירות. לכל היותר על עורך הדין להתייצב בצו בימ"ש ולמסור גרסתו בעדות. טענתו של אילן שחתם על התצהיר מטעמים מוסריים, אינה מעלה ואינה מורידה, לגבי התוצאה, לפיה העדיף לקוח אחד על פני לקוח שני, כאשר הוא חב נאמנות לשניהם.

347. בנסיבות אלה, בימ"ש קובע כי התוצאה הצודקת, היא חלוקת האחריות לתשלום שכרו של אילן, בהתאם לאומדן המומחה, באופן שפרץ חב בשני שלישים והתובעת בשליש. אילן לא תבע פרץ ולכן התוצאה היא שבימ"ש מחייב התובעת לשלם לאילן שכ"ט בסך של 139,230 ₪ (כולל מע"מ).

סיכום ההתחשבנות בין הצדדים

348. לאחר קיזוז סכום התביעה בסך של 1,052,275 ₪ בסך המצטבר של שכר ראוי בגין הטיפול ביאכטה ובגין הטיפול בענייני העיזבון, בסך כולל של 241,605 ש"ח, הנתבעים חבים לתובעת הסך של 810,670 ₪.

הוצאות

349. בימ"ש קיבל מרבית סכום התביעה ולכן התובעת זכאית להחזר הוצאות בהתאם לסכום שפסק בימ"ש.

350. לחובת התובעת, בימ"ש מביא בחשבון כי לא קיבל עמדתה המתממת לפיה השירות שקיבלה היה במסגרות "**חברות גרידא**". כמו כן בימ"ש מביא בחשבון האופן בו ניסתה להתעמת עם חוו"ד בסוגיות לא מעטות, לאחר חקירת המומחה, בעת הבאת הסיכומים, בהם חזרה על חלק מהטענות, פעם אחר פעם.

351. התובעת כללה בסיכומיה בקשה לקיים התדיינות נוספת ונפרדת בסוגית ההוצאות. בימ"ש לא מצא להיעתר לכך. היה על התובעת לבקש זאת בנפרד ולנמק זאת, ולא להעלות הבקשה לראשונה בסיכומיה. התובעת בעלת קבוצה שמנהלת עסקים בישראל ולה משרד בישראל, העמידה עד אחד בלבד, פרט לה, ולא הגישה חו"ד מטעמה. ככל שהיו הוצאות נוספות, פרט לתשלום אגרות, שכ"ט בא כוחה, וחלקה בתשלום שכ"ט המומחה, היה עליה לפרטן במסגרת הסיכומים.

352. כעולה מהדיון בעמוד 339, הנתבעים ניצלו העובדה שהם נהנים מייצוג נפרד ולכאורה זכאים לחקור זה את זה בחקירה נגדית כדי לעשות שימוש לרעה בהליכי משפט ולהפוך את החקירות הנגדיות למקצה שיפורים, ולשיטת התובעת, לחוכא ואיטלולא.

353. בימ"ש קבע כי פרץ, עת היה בניגוד עניינים, העביר לעורך דין, ששירת את עניינו האישי לקבל נכס ששוויו סכום עתק, שכר טרחה מכספה של התובעת, על אף שהיא לא אישרה התשלום. התנהלותו אינה עומדת בקנה אחד עם המצופה מנאמן ושלוח ובמיוחד, רואה חשבון, גם אם לא ביצע הפעולות כרואה חשבון.

354. בימ"ש מביא בחשבון שעל אף העובדה שפרץ הפר חובת האמונים לתובעת, וגם אם נהנה בעקיפין מכך שהתובעת מימנה חלק גדול משכ"ט שהוא היה לכאורה אמור לשלם לאילן, הוא לא קיבל הכסף. המחלוקת עם פרץ הייתה ממוקדת וכך גם סיכומיו היו קצרים יחסית. לכן, בימ"ש מחייב אותו לשלם לתובעת אגרות משפט ששולמו ותשלום שכ"ט ב"כ התובעת בסך של 35,000.

355. אילן קיבל הכסף ישירות, כאשר הוא יודע שהוא שולם לו ללא הרשאת התובעת. עקב מחדלו לעגן תשלום שכרו בהסכם שכ"ט בכתב, הוא גרר את כל המעורבים להתדיינות ארוכה וממושכת. התנהלותו לאחר קבלת התשלום העידה שסבר כי התובעת לא תשים לב ששילמה לו שכרו.
356. התנהגותו של אילן אינה עומדת בקנה אחד מהמצופה מעורך דין.

357. בימ"ש מביא בחשבון שאילן חויב בגין מחדלו להגיש במועד חו"ד של מומחה לשכר ראוי בהוצאות נכבדות. לכן, בימ"ש מחייב אותו לשלם לתובעת אגרות משפט ששולמו ושכ"ט בסך של 50,000 ₪.

358. בעניין חוו"ד של המומחה, לנוכח התוצאה בפסק הדין, אילן ישיב לתובעת מחצית מחלקה בשכר המומחה.

סוף דבר

359. בימ"ש מחייב הנתבעים לשלם לתובעת ביחד ולחוד כלהלן:

הסך של 810,670 ₪ צמוד בתוספת רבית כדין ממועד הגשת התביעה ועד מועד התשלום בפועל.

החזר אגרות ששולמו, צמודים בתוספת הפרשי רבית כדין ממועד ההוצאה ועד מועד התשלום בפועל.

360. בנוסף בימ"ש מחייב לחוד כלהלן:

פרץ ישלם לתובעת שכ"ט ב"כ בסך של 35,000 ₪ צמוד בתוספת רבית כדין ממועד פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.

נתבעים 2 ו - 3 ישלמו לתובעת שכ"ט ב"כ בסך של 50,000 צמוד בתוספת רבית כדין ממועד פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל ומחצית חלקה של התובעת בשכר המומחה צמוד בתוספת רבית כדין ממועד ההוצאה ועד מועד התשלום בפועל.

ניתן היום, כ"ג סיוון תש"פ, 15 יוני 2020, בהעדר הצדדים.